SAVITHRI

THE DEVOTED WIFE

A PIECE OF THE

(Hindu Royal Theatrical Performances)

STYLED

Manamohana Natakum.

BY

T. R. GOVINDASAWMY ROW.

Authers of

Dravida Dramas

FIRST EDITION.

Madras.

PRINTED BY C. ARUNACHELA CHETTYAR

SREE THAYANITHI PRESS.

1886.

Price Rs. 1—8—0

Registered Cop

ஸ்ரீமன்

நித்யமங்கள மூர்த்தியே நம:

பதிவ்ரதாசிரோமணியாகிய

சாவித்ரி நாடகம்.

இஃது.

(Hindu Royal Theatrical Performance)

என்னுமியற்பெயரையுடைய

திராவிட மனமோஹன நாடகங்களிலொன்று.

இது.

மேற்படி கம்பெனிக்குத் தலைவரும் தஞ்சைபுரி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சதாவதானம் சுப்ரமண்ய அய்யர்

அவர்களுடைய கடைமாணுக்கருள் ஒருவருமாகிய

டி. ஆர். கோவிந்தசாமிரூவ் அவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது.

இந்நாடகம்.

ஷை கம்பேனியைச் சேர்ந்த மெம்பர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

சி. அருணசலசெட்டியாரவர்களது

ஸ்ரீதயாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை ரூபாய் 1-8-0.

ரிஜிஸ்டர் காப்பி ...

உ

முகவுரை அல்லது நூன்முகம்.

நூல் வல்லவர்களான மேலேயோர்கள் புகழும் சால்வதேசத்
தை, தர்மதேவதையும் புகழ்ந்து தன்னிடத்தில் குடிகொண்டுவாழ
செங்கோலோச்சிய த்யூமத்சேன மகாராஜனென்போன், காலகதியி
ஞலே தன் காதலியோடு தானுங்கண்ணிழந்தது, மல்லாது மண்ணி
ழந்து போந்துவன நண்ணி, வானவருந் தொழும்படியான வானப்பி
ரஸ்தர்களாய் தவவேடம்பூண்டு, தனையனுகிய சத்தியவானென்போன்
தங்களுக்கு அதயந்தம் சித்தமகிட்சியோடும், உத்தம ரீத்தியோடும்
தருகிற உதவியைக்கொண்டு, மனவருத்த மில்லாதபடி வாஸம் செ
ய்துவந்தனர். அவ்விதமிருக்க அனேக நாளாய்க் குழந்தையில்லா
து சாக்ஷாத் ஸாவித்ரி தேவியின் பூர்ண கிர்பையினுல் உண்டான
தன் குழந்தையான ஸாவித்ரிக்குத்தக்க மணமகனைத் தேடி பக்குவ
காலத்தில் விவாகம் செய்துவைக்கவேணுமென இக்குவலயத் தரசர்
களுக்கு மிக்க புகழ்ச்சியோடு,' அசுவபதிராசன் எழுதிய நிருபங்களு
க்கு ஒக்க உத்தரம் வாராததினுலே, உளங்கலங்கி உன்னிதமான குணா
திசயங்களை யுடைய தன் கன்னிகையை வரவழைத்து அவட்கேற்ற
கணவனை அவளே தேடிவரும்படி ஆக்ஞாபிக்க, அப்படியே சென்
று சத்யவானை வரித்துவந்து தன்தகப்பனிடம் அகமகிழ்ந்து புகல
ப்புகும் ஸமயத்தில் ஜெகப்ரவஸித்தரான நாரதபகவான் நகைத்து
அவன் அற்பாயுவானதால் கூடாதென மறுத்தும் அவள் அவனைய
ன்றிப் பிறனை வரியேனென ஒரே அடம்பிடித்ததினிமித்தம் அச்வ
பதியென்போன் புத்திரியை அழைத்துக்கொண்டுபோய் அத்தவரா
யனைப் பணிந்து நல்ல சமாதானத்தின்பேரில் சத்யவானுக்களித்
மெத்தக் களிப்புடன் மேன்மைதங்கிய தன்னுறைவிடம் புகுர்
பின்பு தானுகவரித்த கணவன் முதலியோருக்குக் கீழ்ப்
ந்துவருங்காலையில் நாரதபகவான் சொன்ன காலவ
தான் கோரிய வ்ரத மாரம்பித்து முடிவாக்கி
யுங்காலம் சத்யவான் அனுவசியமாய்க் ச
கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது

சிறப்புப்பாயிரம்

திருவள்ளுவநாயனார்.

தனில்லவண் மாண்பானாலுள்ளதெ
வண் மாணாக்கடை.

இல்,

பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப் பெறின்

தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யு மழை

பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழு முலகு

புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க் கில்லையிகழ்வார்மு
னேறுபோற் பீடுநடை

மங்கலமென்ப மனைமாட்சிமற்றத
னன்கல னன்மக்கட்பேறு

A PIECE IN MANAMOHANA NATAKUM.

Savitri the devoted wife.

సావిత్రి ఉపాఖ్యానము.

பதிவிரதா சிரோமணியாகிய

சாவித்ரி நாடகம்.

Stage Manager (சூத்ரதார்)—பட்தாவை விட்டு வெளியே வந்தவுடன்

"అంబికా హృదయానందం। మాతృభిః పరివేష్టితం।
భక్తప్రియం మదోన్మత్తం। వందేహం గణనాయకం॥"

"அம்பிகையின் சுதனென்ன வகிலமெல்லாம்புகழ்செலுத்த வருமையான,தும்பிமுகங் கொண்டிருந்த துதிக்கையாம் புழைக் கையால் துயரந் தன்னால், வெம்புமுகமேனருளை வீயொழுகவிட்டதனை விளங்கச் செய்யு,மெம்பிரான் கழலிணைக ளெப்போது மென்னுள்ளத்திருந்து காக்க.

பக்தர்களுடைய இச்சித மனோரதத்தைப் பூரணம் செய்யும் விக்னேச்வரன், நம்மெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

Sing a Song as usual for the appearance of Buffoon

Buffoon—(விதூஷகன்) வெளியேவந்து (ஆத்மகதம்) என்ன ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இது என் தலத்தைவிட மஹா விசேடம் பொருந்தியதா யிருக்கின்றதே. இன்னு மிதனைப் பார்க்கபார்க்க மனதினுக்கு சந்தோஷமுண்டாகிறது. இத்தலத்திலும் ஒரு பித்த னிருக்க வேண்டுமே அவனைக்காணலாம்.

சூத்ரதார்—(Aside)இதென்ன விந்தை.இத்தலத்துற்று என்னை பித்தனா கமதித்தான், இவன் மெத்த சமர்த்தனோ அல்லது எத்தன்மையனோ தெரியவில்லை ; நல்லது இவனின்னானென்று தெரிந்துகொள்வோம்.

(Pub.) பாவா யார் நீ.

விது—வாவா என்னைப்பார் நீ, பிறகு தேர் நீ, பின்புன்னிடம் சேர் நீ.

சூத்ரதார்—நான் சொல்லும் வார்த்தை உன் செவிபடுகின்றதா இல்லையா, ஏன்பேசாதிருக்கின்ருய்.

விது—இல்லே இல்லே, பேசவேணுமென்றே வந்தேன் இவ்விடத்திலிருக்கின்ற இச்சூரியன்குஞ்சுகளேப்பார்த்து நமக்குத்தெரியாமல், இவைகளெல்லாம் எப்பொழு தவனுக்குப் பிறந்தனவென்று, இப்படி, நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

சூத்ரதார்—இவைகளேயெல்லாம் சூரியன் குஞ்சுகளென்று தீர்மானித்தாய். (of course. Why not). மெத்த புத்திமான் நீ.

விது—நானின்னமொன்றும் யோசித்து என் மனதில் தீர்மானித்திருக்கிறேன். (என்ன). நம்முடைய வாஸஸ்தலத்தில் சூரியன்மட்டுமிருக்கின்ருனேயன்றி,சூரியன் குஞ்சுகளில் ஒன்றேனும்கிடையாது. ஆதலால் இவைகளில் யாதேனும் ஒன்றை எடுத்து, இப்பந்தலில் ஒளித்துவைத்துவிட்டு, நான் போகிறபொழுது என்னேடுகொண்டேகலாமென யோசித்திருக்கின்றேன்.

சூத்ரதார்—அதைக்கொண்டே நீ போவாய் தடையில்லே. நீ யார் எங்கே வந்தாய், எதற்காக வந்தாய்.

விது—தன்மீதிருக்கும் தழைகளே கட்கத்தில் வைதது்க்கொண்டு Seehow fare a Man I am.

சூத்ரதார்—சாபாஸ், ரொம்ப பேஷ், நன்ருயிருக்கிறது லக்ஷணம்.

விது—உம்முடைய லக்ஷ்யத்திற்கு என் லக்ஷணம் குறைவாய்ப் போய்விட்டதோ என்ன. அறிந்தேன் அறிந்தேன் உம்முடைய பொருமையை.

சூத்ரதார்—என்ன பொருமை எனக்கு.

விது—ஏதடா நம்மை திர்ஷ்டிக்கிறவர்களெல்லாம், திர்ஷ்டிபடும்படியான எட்டு லக்ஷணத்தோடுகூடியிருக்கிறேும் ; இவன் நமக்குமேல் கால்சேர்ந்து எட்டேகால்லக்ஷணத்தோடு கூடியிருக்கிருன், இதோடு நமக்கு யோக்கிதை போய்விடுகிறதேஎன்கிற வயற்றெரிச்சலாலல்லவோ,இப்படி பொருமைப்படுகிறீர்; ஏன் உமக்கு இந்த துர்க்குணம்.

சூத்ரதார்—சாபாஸ் நீ யார்மகன்.

விதூ—நம் குடும்பத்திற்கே, ஆறுமுக மாறுமுக மாறுமுக மாறுமுகந் தான்.

சூத்ரதார்—அடேடா நானுன்னை நீ யாருடைய குமாரனென்றேன் என்ன உளறுகின்றாய்.

விதூ—அதுதான் யானும் சொன்னேன் நீர் தெரிந்துகொள்ளாது, குள றுகிறீர்.

சூத்ரதார்—என்ன.

விதூ—நீர் என்ன சொன்னீர்.

சூத்ரதார்—ஆருடைய குமாரனென்றேன்.

விதூ—ஆறுடைய என்றால், என்ன, ஆற்றையுடையவன் அதாவது கங் காதரன், ஸ்ரீசங்கரனுக்கு குமாரன் என்றுதான் அப்பனுக்கு ஆறுமு கமென்றேன். அப்படியே என் அண்ணனுக்கு ஆறுமுகம். ஊரி லுள்ளவர்க்கெல்லாம் ஒரு முகம்போலில்லாது. 6 Faces. எங்கள முத்தண்ணாவுக்கு மாறுமுகம், யானைமுகம். எங்கள் மாமாவுக்கும் மாறுமுகம். ஒருவேளை மச்சத்தின் முகம், மற்றொருவேளை கூர்மத் தின்முகம், பின்னு மொருவேளை சிங்கமுகம், எல்லா வேளையும் மனிதமுகம். எனக்கும் மாறுமுகந்தான், மினிட்டுக்கு மினிட் மாறி க்கொண்டே யிருக்கும். கருப்பாயிருக்கிறது சிவப்பாகும், சிவப்பா யிருக்கிறது வெள்ளையாகும், வெள்ளையா யிருக்கிறது பச்சையாம், பச்சையாயிருக்கிறது மஞ்சளாம. ஒரு நாளைக்கு மீசை யிருக்கும் ஒருநாளைக்கு மொட்டைக் கிடாப்போலிருக்கும். இவ்விதமாக நானா விதமாய் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும்.

சூத்ரதார்—சாபாஸ் சாதுர்யமாய்ப் பேசுகின்றாய் உன்பேரென்ன.

விதூ—என் தகப்பன்பேர் பஞ்சானன், அண்ணன்பேர் சடானன், முத்த ண்ணாபேர் கஜானன், மாமாபேர் நிஜானன், தாதாபேர் அஜானன், என்பேர் பஜானன்.

சூத்ரதார்—உன் வம்ச வழியைக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்தேன். நீ வித் வானாகவும் காணப்படுகிறாய். எனக்கு கிஞ்சித் உதவிசெய்.

விதூ—என்ன உமக்கு செய்யவேண்டியது.

சூத்ரதார்—போய் விக்னேசுரனை அழைத்துக்கொண்டுவா.

விது—"தொந்திவயிறனே நீர் தொழுது மிக வேத்துகிறீர், எந்த பயன் கொளவோயானறியேன், வந்த, தன் வினையைத் தீர்த்துகொளத் தக்க மருந்தைக் காண, தின்னு மலேபவனே யிங்கு.

சூத்ரதார்—துஷ்டா ஈச்வராதிகளுடைய யோக்கிதையை நீ யறியமாட்டாய், சீக்கிரம் போய் அழைத்துக்கொண்டுவா போதும்.

விது—கல்லது நீராரம்பியும் இதோ கொண்டுவருகிறேன்.

N. B. Sing a Song as ususual for the appearance of விக்னேசர் (Belly God) and சரஸ்வதி. (Goddess of Literature) Finishing it, then begin to act the story.

அச்வபதிராஜா சபை.

சோப்தார்—ராஜாதிராஜ அச்வபதிராஜ மஹாராஜ் ஆஸ்தேகதம்ராஜா தர்பார் நிகாஸ்ஸலாம்.

ராஜன்—(வந்துட்கார்ந்து மந்த்ரியை வரவழைத்து அவரைப் பார்த்து) ப்ரதான். சர்வ ஜெகத் கர்த்தாவாகிய ஜெகதீசனுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தால் நான் இந்த பூவுலகத்தில் ராஜகுலத்தில்ஜன்மத்திற்கு வந்தேன். ப்ரதான், "கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி கொண்டன செய்வதைச்செய்வான் தவசி, கொடிதொரீஇ. நல்லவை செய்வானரசன், இவர்மூவர், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்றிவ்விதமாய்பெரியோர் சொல்லியிருக்கிற நீதிவாக்கியத்தின்படி, எவ்வரசன் சர்வ ஜனங்களுடைய ஹிதத்தைக்கோறி சத் தர்மவழிகளில் தா னுடன்பட்டு தன் பிரஜைகளையு முட்படுத்துகிருனே, அவனைத் தான் சர்வ ஜனங்களும் மதிக்கின்றன. பாரும் ப்ரதான். "மழையின்றி மானிலத்தார்க்கில்லை, மழையும் தவமிலாரில் வழியில்லை, தவமும்அ ரசிலாரில் வழியில்லை, அரசும் இல்வாழ்வாரில் வழியில்." என்னும் பழமொழியின்படி, ஜனமிருதியில்லாவிடில் நமக்கென்ன யோக்கிதை உண்டு. நாம் எங்கிருந்து ராஜ்யம் நடத்துவது. ஆதலால் ப்ரதான், நான் தமக்குமென்மேலும்நம்பிரஜைகள் விஷயத்தைக்குறிதது சொல்லவேண்டுவதில்லை, அவர்களையெல்லாம் ஜாக்ரதையோடு பாலித்துவருகின்றீர், இருந்தபோதிலும் நானும் தமக்கு கிஞ்சித் ஞாபகப்படுத்திக் கொடுத்தால், மிகுந்த கலமாயிருக்குமெனச் சொல்லலாயினேன். இப்படி புகலப்புகுந்தேனென, என்மீது தாம் கோபங் கொள்ளாதிருக்கக் கடவீர்.

ப்ரதான்—மஹாராஜ் முக்கியமாய் மனிதனெனப் பிறந்தபிறகு செய்யவேண்டிய கர்த்தவ்யங்களெவை, "கெடுக்கப்படுவது தீக்கருமம் நாளும் கொடுக்கப்படுவதருளே, அடுத்தடுத்துண்ணப்படுவது நன் ஞானம், எப்பொழுதும் எண்ணப்படுவது வீடு." என்று பெரியோரால் கட்டளையிட்டவாக்கியம். இதையே தாம் விரதமாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறீர்கள், அது சகலமானவர்களுக்கும் தெரிந்ததுதான் இப்படியிருப்பதினாலேதான் ப்ரஜைகளெல்லாம் "கற்புடைய பெண்ணமிழ்து, கற்றடங்கினனமிழ்து, நற்புடைய நாடமிழ்து நாட்டுக்கு, நற்புடைய மேகமே சேர் கொடிவேந்தமிழ்து, சேவகனும் ஆகவே செய்யினமிழ்து". என்னும் நீதிசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் தம்மை அமிர்த துல்யமாய் நினைத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்க ளாசாரமுறைமை தவறாது ஜாதிவர்ணாச்ரமப்படி சத் தர்மத் தோடு நடந்து வருகின்றார்கள். ப்ரபோ மஹாராஜ்—யோசித்துப் பாருங்கள், அம்ர்தம் சமீபத்திலிருக்கையில் மரணத்திற்கு யாராவது பயப்படுவதுண்டா, அதுபோல தம்மை யண்டின இப்பிரஜைகளுக்கு துக்க மிப்படிப்பட்டதென்று தெரியுமா, எதுவிஷயத்திற்காக ப்ரஜைகள் விஷயத்தில் சிந்தா க்ரஸ்தராகுகிறீர்கள்.

அரசன்—சாபாஸ் பிரதான்—மந்திரிவர்ய, பாரும், ஜெகத்தினிடத்து "பொன்னுடையரேனும் புகழுடையரேனு மற்றென்னுடையரேனு முடையரோ, இன்னடிசில் புக்களையும் தாமரைக் கைப்பூ நாறுஞ் செய்யவாய், மக்களை யிங்கில்லாதவர்." "சொன்ன கலையின் துறையனைத்தும் தோய்ந்தாலும் என்ன பயனுடைத்தாம் இன் முகத்து, முன்னம், குறுகுதலைக் கிண்கிணிக்கால் கோமக்கள் பால்வாய் சிறுகுதலைக் கேளாச்செவி." ஒருவனுக்கு மிகுந்த கீர்த்தியும் அளவிறந்த பாக்கியமுந்தானிருந்தது, புத்ரபாக்கியத்திற்குச் சமானமாமா; பிரதான் "குழலினிதுயாழினிதுஎன்பர் தம்மக்கள் மழலைச்சொற்கேளாதவர்." குழந்தைகளுடைய கொஞ்சுதலான வார்த்தையைக் கேட்கக் கொடுத்துவையாது புன்னகை நரகமே கதியா யடையும் சண்டாளர்கள்தான் "குழலினி துயாழினிது என்பர். அந்தரஸந் தெரிந்த பெரியோர். "குழவிதளர் நடையக் கண்டலினிதே, அவர் மழலை கேட்டலமிழ்தி னினிதே" என் றிவ்வண்ணமாகச் சொல்லப்படுகுவர். ப்ரதான் தம் போலொத்தவர்களுடைய உத்வியினாலே இவ்வளவு கீர்த்தியும், எல்

லோரும் பணியத்தக்கப் புகழையும், ஏராளமான செல்வமுமுடைய அரசனுயிருந்தும், கிஞ்சித்காலத்திற்குமுன் இப்படிப்பட்ட அபவாத த்திற்குள்ளாயிருந்தேனல்லவா. பிரதான் அதை நினைத்துப்பார்க்கின் இப்படிப்பட்டதுக்கம் ஒருவருக்கும் ஜன்மான்த்ரத்திலுங்கூடாதென ப்ரார்த்திக்கிறேன். சசிவ---இப்படி துக்கமுற்றுக்கொண்டிருந்த என க்கு ஜெகத்ஜனனி சாவித்ரியென்பவள் என் தவப்பேறுக்கு மனமகிழ் ந்து கோரமான என் விசாரந்தொலைத்து ஒரு கன்னிகாரத்னம் ப்ரா ப்தமாகும்படிசெய்தாள். பிரதான்—என்னசொல்லுவேன் என் கன் னிகையினுடைய ரூபலாவண்யமும் பலவாறுகிய அவளுடைய குண ங்களும்; ஹாஹாஹா, பிரதான்ஜி—நினைக்க நினைக்க ஆச்சரிய முண் டுபண்ணுகிறது. தம்போலொத்தவர்களும் மகிழும்படியாயிருக்கிற து அவளுடைய புத்தி சாதுர்யம்.

பிரதான்—மஹாராஜ். கேட்பானேன் தம் முதரத்திற் பிறந்த குழந் தை அற்பமாயிருக்குமோ என்ன; புலிதனக்குப் பூனைப்பிறக்குமா; அதுவுமல்லாமல் அது சாதாரணமாய்ப் பிறந்த குழந்தையா, அகி லநாயகியான சாவித்ரிதேவியைக் குறித்துத் தாம் புரிந்த அருந்தவ த்தால் அந்த ஜெகதீச்வரியே மனமகிழ்ந்து தம்முதரத்தில் புத்திரி யாய் பிறந்திருக்கிருளேதவிர வேறென்றுமில்லை. பாருங்கள். "రాత్రౌ దీపశ్చన్ద్రః। ప్రభాతే దీపకో రవిః। త్రైలోక్యదీపకో ధర్మః। సుపుత్రః కులదీపకః॥ சந்த்ரன் இரவையும், சூரியன் பகலையும், தர்மம் திரிலோகத்தையும் விளங்ச்செய்கிறதுபோல குலத்தை சீலகுணட்யனை புத்ரன்விளங் கப்பண்ணுகிருன். அப்படிப்பட்ட புத்ரனும் தான் பிறந்த குலத் தைமட்டும் விளங்கப்பண்ணுவான், புத்ரியோ அப்படியல்ல, தான் பிறந்தயிடம் புகுமிடமாகிய உபயகுலத்தையும் தன் நற்குண நற்செ ய்கைகளினுலே பிரகாசிக்கச்செய்கிருள். இப்படியிருப்பதினுலே தான் "புத்ராத்சதகுணம்புத்ரீ" எனசகலசாஸ்த்ரங்களுமுறையிடுகி ன்றன: இதனலே "எழுபிறப்பும் தியவைதீண்டா பழிபிறங்காபண் புடைமக்கட்பெறின்." என்னும் வார்த்தை தமக்குரிமையானதுபோ ல நாளதுவரையில் ஒருவருக்கும் உரிமையாகவில்லை.

ராஜன்—பிரதான்—அமிர்த பிந்துகளுக்குச் சமானமாய் கர்ணச்ராவிய மாக இருக்கிறது தமது ஒவ்வொரு வார்த்தையும். சகலமு மறிந்த தம்மைப்போன்ற மந்த்ரிவரியரும் சாவித்ரியைப்போன்ற குழந்தை

யும் நான் அடைந்தது, கேவலம் நான் பாக்கியசாலியென்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. பிரதான்ஜி—ஒருவன் கன்னிகாதானபலனை அடையவேண்டியிருந்தால் என்னசெய்யவேண்டும். "அஷ்டவர்ஷாபவேத்கந்யா" என்றபடி கன்னிகையினுடைய எட்டாம்வருஷத்திலேயே தக்கவரனைத்தேடித் தகுந்த சுபமுகூர்த்தத்தில் கன்னிகையை விவாகம்செய்து கொடுத்துவிடவேண்டும், இல்லையாயின் உபயோகமில்லை; அவ்வயதுக்கு மேற்பட்டு விவாகம் நடத்துவதாயிருந்தால் அம்மகோத்ஸவத்தைக் கண்ணினால் பார்த்தானந்திக்கலாமேயன்றி அப்பலனடையமாட்டான்என்று தமக்கு நான் ஏற்கனவேதெரிவித்து, ராஜகுமாரர்களுடைய படங்களை வரவழைத்து கன்னிகைக்குங்காட்டி அவள் ப்ரியத்திற்குகந்தவனை யவளுக்கு விவாகம்செய்துகொடுத்துவிடவேணுமென்றேன். தாமும் ஏதோ கிஞ்சித் பிரயத்னத்திற் காரம்பிவித்து எது காரணத்தினாலோ நிறுத்திவிட்டீர். பிரதான்ஜி-பாரும் வத்சையோ உபபர்வமடைந்துவிட்டாள் இன்னும் நான் அவட்கு கல்யாணமுதலியதும் நடத்தாவிடில் லோகத்தில் என்போன்ற ராஜர்களெல்லாம் என்னைத் தூஷிக்கமாட்டார்களா; இது தமக்கு செவ்வையாய்த் தெரிந்திருந்தும் தாம் ஏதோ அசட்டையாயிருக்கின்றீர், அது என் துர்அதிர்ஷ்டமே.

பிரதான்—மஹாராஜ். நானும் மஹாராஜாவுடைய ஆக்ஞையை சிரசாமான்யம்செய்து நம் வத்சையைப்போன்ற 56 படமெழுதி ஒவ்வொரு ராஜனுக்கும் அனுப்பினேன். அவர்கள் நம் குமாரத்தியினுடைய படத்தையும் எழுதியனுப்பின பத்திரிக்கையி லடங்கிய அவளது குணாதிசயங்களையுந்தேர்ந்து ஒவ்வொருவரும் அவர்களைத் தன்னைப்பெற்றதாயினும் அதிகமாக யாவரிடத்திலும் அதிக அன்புபொருந்தியவளும், அருந்ததிக்குச் சமானமானகற்புமுடையவள்போலும் தோற்றுகிறஇவள், கேவலம்தேவலோகத்து அணங்காயிருக்கவேண்டுமாதலால் இப்பூவுலகின்கண் நம்போன்ற ராஜகுமாரர்கள் இவளை விவாகம்செய்துகொள்ள அவ்வளவுபாக்கியம்பெற்றவர்கள் ஒருவருமில்லை. ஆதலால் நம்மால் முடியாது. நமக்குத் தாம் பத்ரிகை யனுப்புவதும் வியர்த்தமென்று இவ்வண்ணமாய் மறுமொழி வந்துசேர்ந்தது. நீங்கள் மணம்புரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் அக்கரையில்லை, தங்களுடைய படமாவது எழுதியனுப்பக் கோருகிறேன்என்றெழுதியனு

ப்பினேன். பிறகு அப்படியே ஒவ்வொரு ராஜனும் தன் குமாரனுடைய படங்களை எழுதியனுப்பி யிருக்கிறான். இதோ வேணுமாயினும் கொண்டுவந்து காண்பிவிக்கிறேன்.

ராஜன்—மதி பிரமைகொண்டவனைய 2 மினிட் பேசாதிருந்து பெருமூச்செறிந்து பிரதான்ஜி—இப்படியின்கண் செப்புவதற்கரிய ஒப்புவமை யில்லாத மன்னர்களிருந்தும் என் புத்திரியை பாணிக்ரஹணம் செய்துகொள்ளும் யோக்கியர் ஒருவரேனு மில்லையா ; ஆச்சரியமாச்சரியம். பிரதான். பட்ட காலிலேயேபடும் கெட்ட குடியேகெடும் என்றபடி ஏற்கனவே புத்ரசந்தானமில்லாது விசனமுற்றுக்கொண்டிருந்த எனக்கு ஆகாயத்தில் மின்னல்தோன்றி மறைவதுபோல அனேக புத்ரர்களுக்குச் சமானமான ஒரு புத்ரியை ஈசன் கொடுத்தும் பின்னும் நால்கின்னப்படவே வைத்தானேயன்றி சுகங் கொடுக்கவில்லை, என்னசெய்வேன், இந்த சமாசாரத்தைக் கன்னிகையினிடம் எவ்வண்ண முரைசெய்வேன். பிரதான். புத்ரனுக்கேனும் புத்திரிக்கேனும் தக்கப் பருவகாலத்தில் எப்பாடுபட்டாவது விவாகம்செய்துவைய்யாத மாதாபிதாக்கள் கேவலம் அவர்களுக்கு சத்ருவாவதோடுகூட அவர்களுடைய கெடுதலைக்கு இப்பெற்றோர்களே காரண பூதர்களாகிறார்கள். ஆயினும் புத்ரனுக்கு அக்கரையில்லை. அதிலும் உபபர்வமடைந்த புத்ரி கிரஹத்திலிருந்துக்கொண்டு பெருமூச்சு விடுவாளாயின் அவ்வில்லம் விடியாது போய்விடும், இது நிச்சயம். பிரதான்ஜி இப்பாவத்திற்கு நான் என்னசெய்வேன்.

மந்திரி—மஹாராஜ் கவலையுறவேண்டுவதில்லை. இதற்குத் தக்கயுக்தி எனக்கொன்று தோற்றுகிறது. அவ்வண்ணமாக முடிக்கத்துணிவீர்களாயின் எல்லோருக்கு மதில் சுகமுண்டாமென்று நம்புகிறேன்.

இராஜா—பிராதான். அப்படிக்கென்ன யுக்தியது கதனியுஞ் சீக்ரம் கேட்கலா மொருமுறை.

மந்த்ரி—மஹாராஜ். கன்னிகையைத் தாம்நேரில்வரவழைத்து நம்மால் வரவழைக்கப்பெற்ற ராஜர்களுடைய படங்களை ஒவ்வொன்றாகக் காண்பிவித்து எந்த ராஜகுமாரனை புத்ரி வரிக்கின்றாளோ அப்படிப்பட்டவன்தான் இவளை அங்கிகரிக்கமாட்டேனென்று சொன்னாலும் அவனதுகாலில் நாம் விழுந்து எப்படியாவது நம் குழந்தையை அவனுக்கே விவாகம்செய்துகொடுத்துவிட்டால் அப்பொழுது ஒருவரு

க்குந்துக்கமில்லையென்பதாக எனக்கு இப்படிப்பட்ட ஒருகற்பனை உண்டாகிறது.

இராஜா—பிரதான்ஜி. தாம் இயம்பிய யுக்தியை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து என் புத்திக்கு மனுகூலமாகவேயிருக்கின்றது ஆயினும் வலிய நாம் பெண் கொடுக்கப் போவோமானல் நம் ஜாதிக்கோர் ஏளனமுண்டாகாதா. அவ்வபிமானத்தால் கிஞ்சித் யோசனை உண்டாகிறது.

பிரதான்—ப்ரபோமஹாராஜ். இது கேவலம் தாரித்ர தசையிலிருக்கும்படியானவர்களுக் கிவ்வார்த்தையேதவிர தம்போன்ற பூபதிக் கிவ்வார்த்தை யுரியதா. பாருமின் "குணயிருந்தாலும் குலமிருந்தாலும் கொழுந் தமிழின் மணமிருந்தாலு மதியிருந்தாலு, வழுத்தியவங் கணமிருந்தாலு மரைக்காசும் பொருளு சிங்காரவரைப்பணமிருந்தா லவர்க்கெல்லோருமஞ்சலி பண்ணுவரே." "యస్యాస్తి విత్తం సనరః। కులీనస్సపండితస్స శ్రుతవాన్గుణజ్ఞః। సఏవవక్తాసచ దర్శనీయః। సర్వేగుణాఃకాంచన మాశ్రయంతి॥" இவ்விதமாய் லோகத்துக்கு முக்கிய சாதனமாகிய பொருளை நாம் நம்முடைய கன்னிகையை பாணிக்ரஹணம் செய்விக்கும்பொழுது கன்னிகாதானபலனடைய ஏராளமான திரவ்யம்கொடுக்கையில் நம் ஜாதியைக்குறித்து தூஷணிப்பவனு மிவ்வுலகலிருப்பனே. என் தாமசின்தை யுறுகிறீர்கள்.

ராஜா—ப்ரதான். மெய்யே தாம் சொன்னவார்த்தை அப்படியானல் சீக்கிரம் வத்ஸையை வரவழையும். (ஆக்ஞை).

N. B. உடனே மந்திரி சேவகனிடம் கட்டளையிட்டு ஸாவித்ரியை வரவழைக்கவேண்டும். அவள்வந்து மரியாதைப்படி தந்தையிடம் உட்காருகிறவரையில் சூத்ரதாரர் அவ்வமயத்திற்குறிய ஒருபாட்டு பாடவேண்டும்.

சாவித்ரி—பித்யா. எதற்காக இவ்வளவு த்வரையா யென்னை வரவழைத்தீர்.

இராஜா—வத்ஸே. நானித்தனைக்காகத்தான் உன்னை வரவழைத்தேன். பார் அனேகநாளாய் எனக்கு ஸந்தானமில்லாமல் கட்சியாக பெருந்தவமியற்றி ஸாக்ஷாத் ஸாவித்ரிதேவியினுடைய வரப்ரஸாதத்தால், வறுமையால் துன்புறுவோனுக்கு நவநிதியம் கிடைத்ததுபோல, கன்னிகாரத்னமாகிய நீ தோன்றினை. இப்பொழுது உனக்கு உபபர்வமாகியும் உன்னை நான் விவாகஞ்செய்துகொடுக்காமல் பேசாது இவ்வித

மாகவே வைத்திருப்பேனாயின் எனக்கு நிகரான ராஜர்கள்முதலி
யோர் என்னை தூஷணிக்கமாட்டார்களா ; தன்னிமித்தம் அனேக
மான ராஜர்களுடைய படங்களை வரவழைத்திருக்கிறேன் அவர்களில்
நீ யாரைக் கோறுகின்றனையோ அவனுக்குன்னை மணம்புரிவித்துவி
டலாமென் றபிப்ராயம்கொண்டு அவைகளை உனக்கு காட்டவேண்டு
மென்று வரவழைத்தேனேயன்றி வேறில்லை.

சாவித்ரி—தாதமஹாராஜ் தாமோ என்னருமை பெருமையெல்லாமறி
ந்தவர். தம்மபிப்ராயத்திற்கு மாறுதல்சொல்ல இவள் ஸக்யளா,தாம்
யார்பேரி லபிமானம்வைத்து என்னை விவாகஞ்செய்துகொடுக்க இச்
சிக்கின்றீரோ அவரை நான் நிராகரிக்கலாமா ; அல்லது ஸ்த்ரிகள்
இன்ன புருஷனைத்தா னடையவேணுமென்று சொல்லவாவது அல்
லது அவர்கள் மனோபீஷ்டப்படி நடக்கவாவது அவர்களுக்கு சுதந்
தாமுண்டா காரணம் "పితారక్షతికౌమారే। భర్తారక్షతియౌవనే। రక్షంతి
వార్ధకే పుత్రాన స్త్రీ। స్వాతంత్ర్యమర్హతి॥" "இளமையிற் றந்தையாலு
மெவ்வனமதனிற்றுன்கொள், வளம்பெறு கணவனாலும் வார்த்திகம்
தனிற்றுனீன், முளமகிழ்புதல்வராலு மோம்புதலடைவதாலவ், விள
மயில் தனக்கெப்போழ்துமிலைசுதந்திரமேயென்ப" எனஇவ்வாறு நீ
திநூலிருப்பதை தாம்உணர்ந்தும்,தாம் என்னிடத்தில் இவ்வார்த்தை
சொல்வதுசரியல்ல பிதா.

இராஜா—பிரதான். குழந்தையினுடைய இனிமையான அமிர்தவச
னம் கேட்டீரா.

மந்த்ரி—மெய்தான் மஹாராஜ். "மக்கள்மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம்
மற்றவர் சொற்கேட்டல் இன்பம்செவிக்கு" இதற்குக் கேட்பானேன்
ப்ரபோ.

இராஜா—வத்ஸே. நீசொல்வதுபோலவே தக்க பருவகாலம் பார்த்துக்
குழந்தைகளுடைய யோக்கிதைக்கேற்ற,வதுவையாவதுவரனையாவது
தேடி மணம்புரிவிப்பது மாதாபிதாக்களுடையகடமை ஆயினும்
லோகாரூடி எப்படி "కన్యావరయతేరూపం। మాతావిత్తం పితాశ్రుతం। బాంధవా
కులమిచ్ఛంతి। మిష్టాన్నమితరేజనాః॥" கன்னிகை தனக்கு வாய்க்கும்புருஷன்
அழகுள்ளவனா யிருக்கவேணுமென் றிச்சிப்பாள், அப்பெண்ணை
பெற்றவள் தன் மருமகன் பணக்காரனா யிருக்கவேணுமென்பாள்
அப்பெண்ணுடைய தகப்பன் தன் மாப்பிள்ளை வித்வானாயிருக்கவே
ணுமென்று கோறுவான், அப்பெண்ணுடைய ஸகோதரர்கள் தங்க
மைத்துனன் ஸரஸியா யிருக்கவேணுமென்று நினைப்பார்கள், பந்து
ஜனங்கள் வருகிற மாப்பிள்ளை நல்ல குலீனனாயிருக்கவேணுமென்

12

விரும்புவார்கள். மற்றவர்கள் கல்யாணத்தில் விருஷ்ட்டான்னபோ
ஜனம் பண்ணலாமென்று ஆவலா யிருப்பார்கள. இப்படி யிருப்
பதாலும்,இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் குழந்தைகளுடைய அபிப்
ராயமொத்து நடக்காததகப்பன் கேவலம் அவர்களது அருமை பெ
ருமை யறியாத மூடனென்று சொல்லப்படுவதாலும்,உன் அபிப்
ராயத்திற்கிசைந்த கணவனை நீபொறுக்கியெடுத்துச்சொல்வாயானாலதி
ன்படி நடக்கலாமென்று அப்படங்களை உனக்குக் காண்பிவிக்க விரு
ம்புகிறேன்.

சாவித்ரி—பித்யா. அப்படியானால் அவைகளைக்கொண்டு வரச்சொல்லுங்
கள் பார்க்கலாம்.

N. B. இராஜன் மந்த்ரியிடம் கட்டளையிட்டு அப்படங்களையெல்லாம
வட்குக்காட்டி அதினுடைய விஸ்தாரங்களெல்லாம் சொல்லச்செய்ய,
ஸாவித்ரி ஒவ்வொன்றினுக்குமஓரோர்குற்றங்காட்டி தனக்குவேண்டா
மென்று நிராகரிக்க, ராஜன் விதனத்தோடட்காரவேண்டும்.

சாவித்ரி—பித்யா. என்ன மஹாராஜ தாம் கின்னவதனத்தோ டிருக்
கிறீர் பாரும். லோகத்தில் ஸர்வமான சுகத்தைக் கொடுப்பதற்குப்
புத்திரனாகிலும் அல்லது புத்திரியாகிலும் வேண்டுமென்பார்கள்.
அப்படியே நான் பூர்வம் செய்த புண்யவ...
ரியாகப் பிறந்து தமக்கு சுகங் கொடுப்பதற்குபதில...
ப்ராப்தமானேன். பித்யா—இந்த சண்டாளியினால் தய...
கஞ் சம்பவிக்கவேண்டுமா. இதினுடைய ஏதுவென்ன மஹாராஜ.

ராஜா—கன்னிகே. உனது இனிமையான வசனங்களைக்கேட்டு நனி
தாகஅமிர்தபானம்செய்வதுபோலானந்தங்கொள்ளவேண்டியதாயிரு
க்க, வத்ஸே—உன்னைப்போலொத்த பாக்கியவதியான புத்திரி என
க்கிருந்தும் கேவலம் சண்டாளன் துக்கத்திற்கு ப்ராப்தமாயினேன்.
என்னசெய்வேன் நானிந்தசமயத்திலிறுதலைக்கொள்ளியெறும்புபோல்
ஆயினேன். வத்ஸே—உன்பேரில் சாக்ஷியாகச் சொல்லுகின்றேன்.
என் தவப்பேறுலுண்டான உன்னைவிவாகம்செய்துகொடுத்து அனே
கமான பத்ரர்களாலும் புத்ரிகளாலுமடையும்ஸுகம் உன்ஒருத்தியா
லடையலாமென்று நினைத்து அனேகமானராஜர்களுடைய படங்களை
யெல்லாம்வரவழைத்துஅவர்கள்வந்துன்னைவிவாகம்செய்துகொண்டு
போனால்போதும், எப்படியாவது உன் விவாகமுடிந்தாலாயிற்றுஎன

எவ்வளவோபாடுபட்டும்,ஒவ்வொருராஜகுமாரனும் உன்னை அவர்கள துகுலதெய்வமாகவும் தெய்வப்பெண்ணாகவும், தான் உன்னை மணம புரிந்துகொள்ள அவ்வளவுயோக்கிதையில்லாதவனென்றுமெண்ணி, விவாகம்செய்துகொள்ளமாட்டேனென்கிறான். இதுவிஷயத்தை நான் நினைத்துப்பார்க்கையில் என் சிந்தை வாட்டமடைகின்றது. (ఒన్యాశాస్త్ర హం ప్రదాస్యామి। వరయిత్వంయథేప్సితం। శ్రుతంహి ధర్మశాస్త్రేషు। కన్యాదానం దత్తం విధిః॥) கன்னிகைகளுடைய அபிப்ராயத்திற்கேற்ற வரனைத் தேடி எவன் விவாகம்செய்து கொடுக்காமலிருக்கிறானோ அவனுக்குப் பாவமும் பழியும் வந்து ஸம்பவிக்கிறது. ஆகையால நீ உன் னபிப்ராயத்திற்கேற்ற வரனைத் தேடிக்கொண்டுவந்தாயானால் உடனே நானுனக்கு விவாகம்செய்துகொடுத்தானந்தப்படுவேன்.

ஸாவித்ரி—பித்யா. நீரோ லோகத்தைப் பரிபாலிக்கின்ற மஹாராஜா தாம் பிரயத்தனப்பட்டும் எனக்குத் தக்க வரனைத்தேட அசக்தராயிருக்கையில் நானோ அபலை, அதிலும் பாலை, என்னாலெப்படி முடியும்.

ராஜா—என்னருஞ்செல்வமே. வத்ஸே—நானென்னசெய்வேன் இப்பொழுதுனக்கு விவாகம்செய்துகொள்ள வயதுவந்துவிட்டது; நீ யில்வாழ்க்கைக்கு முரியாளாய்விட்டாய், என்றைக்கூடி ப்ரயத்னஞ்செய்து மிதுவரையிலு முன்னை யொருவரும்வந்து வரிக்கவில்லை. ஆதலின் நீயே பல இடங்களிலும பார்த்து உன் மனதிற்கேற்ற புருஷனைத் தெரிந்துவா. எற்றிருக்குமாயின் அவனுக்கே உன்னை மணமாலை சூட்டுவிக்கிறேன். பெண்ணுக்குப் பொருத்தமான பர்த்தாவைத் தேடி கல்யாணம்செய்விக்காத பிதாவை ஸகலமானபேரும் நிந்திப்பார்கள். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட நிந்தை எனக்கு நேரிடாதபடி நீ செய்துகொள்ளவேண்டும் இப்படி சொல்லுகிறேனென்று என்பேரில் மனஸ்தாபப்படாதே.

ஸாவித்ரி—பித்யா. "தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை" என்னும் பழமொழியைப்போல தம்முடைய வார்த்தையையே ஆசீர்வாதமாக வைத்துக்கொண்டு தம தாக்ஞையின்படிபோய் தக்க வரனைத் தேடி வருகின்றேன்.

ராஜா—வத்ஸே. போய்வா. உன் ஸகாயத்திற்கு சில மந்த்ரிமார்களையும் கொஞ்சம் ஸைன்யங்களையு மனுப்புகின்றேன். (வந்தனம்-கல்யாண்).ப்ரதான்—கன்னிகையோ நமதாக்ஞையின்படி தக்கவரனைத்தேடிவருவாள். வாரும் விவாகமஹோத்ஸவத்திற்காக வேண்டிய காரியங்களைத் தயார்செய்யலாம்.

N. B. படதாவை விட்டுவிடவேண்டியது உடனே 5 Minites வரையில் பாட்டுகச்சேரி செய்யவேண்டியது.

The End.

ACT II.

இரண்டாம் அங்கம்.

N. B. ஸத்யவான் தன் அந்தகர்களான தாய்தந்தையரை உட்காரவைத்து மிகுந்த உபசாரமான மொழிகளுடன் அவர்களுக்கு ஸ்நாநமுதலியதும் செய்துவைக்க தான் காவடிகட்டிக் கொண்டுவந்த ஜலத்தா லவர்களுக்கு அபிஷேகம்செய்து, காய் கனி கிழங்குகளை ஊட்டுகிற பாவனையாயு மிருக்கச்செய்து, தான் அவர்களுடைய அன்பானகட்டளைக்கு எதிர்பார்ப்பவன்போல கைகட்டிக்கொண்டு சமீபத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும்சமயத்தில், சாவித்திரிமட்டும் தனியாய் அங்குவந்து சேரும்படி சபைநிரூபிக்க வேண்டியது.

சாவித்ரி (aside) நானோ என்பிதாவின் ஆக்ஞையின்படி யென் யோக்கியதைக்கும்குணத்திற்கும் தக்கவரைத்தேடப்புறப்பட்டு அநேகமான நாடுநகரங்களும் பலவகைப்பட்ட ரிஷியோர்களும் முனீச்வரர்களும் தபம்புரியும் வனாந்திரங்களையும்சுற்றிக்கொண்டு, திவ்வியஸ்தலங்களும் புண்ணிய தீர்த்தங்களுமாடி கடசியாக இவ்வனத்திற்கு வந்துற்றேன். இவ்வனத்தின் எல்லை மிதித்தவுடன் என்தேகம் புளகாங்கிதமடைகின்றது; சிலசுபசின்னங்களும் என்கண்ணிற்கு புலப்படுகின்றன. ஒருக்கால் என்னை வரிக்கும்வரன் இவ்வனத்திற்றான் வாசம்பண்ணுவனோ என்னமோ தெரியவில்லை. இன்னும் சற்று எட்டிப்போய் பார்க்கலாம்—சமீபத்தில் வந்துநின்று உற்றுப்பார்த்து—ஹா ஹா ஹா என்ன ஆசசரியமிது, இதுகாறும் நானிப்படிப்பட்ட அற்புதம் பார்த்ததில்லை, இவனைபார்க்கின்றேன் எனக்குசொல்லோணாதஆநந்தத்துடன் இவனிடத்தில் எனக்கு கிஞ்சித் லஜ்ஜையு முண்டாகிறது. அநேகமானதிவ்விய ஸ்தலங்களையெல்லாம் சுற்றினேன், ஆயினும் இக்காலத்தில் என்கண்ணிற்குப் புலப்பட்ட இப்படிப்பட்ட ஸத்ய ஸந்தனைப்போல் நான் எங்குங்கண்டதில்லை. ஹா ஹா ஹா என்னென்றுசொல்லுவேன் இந்த மஹானுபாவனுடைய பக்திச்ரத்தை; மாதாபிதாக்களுடைய அடிவணங்கி அவர்களுக்கு உபசாரவார்த்தை

களசொல்லி அன்னவர்களுக்கு சந்தோஷமுண்டாகும்படி செய்து, அன்போடுநடக்கிற இந்தபுண்யபுருஷனைப்போல் நானெத்தலத்திலும் பார்த்ததில்லை. இவனென்ன இராஜகுமாரனோ அல்லது ராஜரிஷியின் புத்ரனோ, அல்லது இயற்கையானரிஷியின் புத்ரன்தானோ, அல்லது பதினெண்வகை ஜாதியர்களாகியதேவர்கூட்டத்திலொருவனோ, என்னமோதெரியவில்லை-இல்லை இல்லை-இவனுடைய ரூபலாவண்யமும் கம்பீரமான நடைபாவனைகளையும் செவ்வையாய் கவனித்துப் பார்க்கையில் பூமியை நாயகியாக அடையும் விசாலமான வக்ஷஸ்தலத்தோடுகூடியவனாக காணப்படுகிறபடியால் இவன் ராஜகுமாரனேயன்றி வேறல்ல. ஏதோகாலகதியினாலே இப்படிப்பட்ட பரதேசிக்கோலத்தையடைந்திருக்கிறான். இருந்தபோதிலும் அக்கரையில்லை. என்பிதாவினிடம் இச்சங்கதிகளைத்தெரிவித்துஇவனையேவரிப்பேன். இப்பொழுது இந்தசுபமுகூர்த்தத்திலேயே என்பிதாவினிடமேகுகின்றேன் புறப்பட்டு பக்கமிருக்கும் படதாவில்மறைந்து போகவேணும். உடனேபடதாவை விட்டுவிடவேண்டும்.

அச்வபதிராஜன்—பிரதான்ஜி பாரும் அனேகமான சைன்யங்களோடு மந்த்ரி சமேதமாய் குமாரத்தியை வரனைத்தேடிவரும்படி அனுப்பி அநேக நாளாயின, இன்னும் ஒருவரேனும் வரவில்லை, ஒருசமாசாரமும் செவ்வையாய்த் தெரியவில்லை. ப்ரதான்—புத்ரி தனக்கேற்றவரன் அகப்படவில்லை என்பதாய் துக்கங்கொண்டு ப்ராணத்யாகம்செய்ய, அக்கொடுந் துயரங் கண்ணுற்ற மற்றவர்கள் எனக்குப் பயந்து வராதபடி வனத்திலேயே வாஸம் செய்கிறார்களோ, அல்லது வத்ஸை தனக்கு தக்கவரன் வேணுமென்று ஈச்வரனைக்குறித்து கடோரமாய்த் தவம்புரிய அதனைக்கண்டு இவர்களும் தபத்தி லமர்ந்துவிட்டார்களோ, ஒன்றும் தெரியவில்லை. ப்ரதான். தாமோதின ப்ரதி லிகிதம்கொண்டுவந்து இதோவருகிறாளதோவருகிறாளென்றுதெரிவிக்கிறசங்கதிகளெல்லாம் நான் பொய்யெனவே அய்யமுறுகிறேன்.

மந்த்ரி—மஹாராஜ். தாம்புத்ரிபோயிருக்கிறாளென்கிறஏக்கத்தினாலே நான் நாடோறும் சொல்லுகிறசமாசாரம் தீர்ம் செவ்வையாய் செவிகொள்ளாது துக்க ஸாகரத்திலாழ்ந்து மிக்க தத்தளிக்கின்றீர். நேற்றையதினம் வந்த லிகிதத்தில் புத்ரி ஏதோ இன்றையதினம் தமது பேட்டிக்கு வருவதாக வரைந்திருக்கிறது ; அப்படியே ஆகுமென நான் நம்புகிறேன்.

N. B. இவ்வார்த்தைகள்நடந்துகொண்டிருக்கையில்நாரதர்ப்ராப்தமாகவேண்டும்.

நாரதர்—பாரங்கே த்வாரபாலகன் (బందాహారీ హలుం(సాయిం) ద్వారకావాసా దేవుమారా భూపతి (సభా మోరా జ్యకార్యార్థమై ఉండు (హరే) ఘోటమ్మా—హం ఆయుం హాయేక హలు (రాజేస్సాయిం)

சேவகன்—மஹாராஜ். நமஸ்காரம் சேஸ—கொண்ட்டானு. (K. or. Pr என்ன) நாரதமஹரிஷி வந்திருக்கிறார்.

இராஜா—ப்ரதான்ஜி—ப்ரபுவின்ஸ்வாரி வந்திருக்கின்றதாம். சீக்கிரம் வாரும் எதிர்கொண்டுபோயழைத்துவரலாம்.

N. B. இராஜன் மந்த்ரி ஸஹிதமாய்வந்து அவரைப்பணிந்து ஆசீர்வாதம்பெற்றதின்பின் அவரைக்கொண்டுவந் தாஸனத்திருத்தியபிறகு.

இராஜா—ப்ரபோ மஹாராஜ். பரமஸாதுவாகிய தாம் இவ்விடம் வரப்பெற்றது யான் முன்செய்தமாதவமோ, அல்லது என்னகரம்செய்தவப்பேறோ, அல்லது என்முன்னவர்க ளியற்றிய ஈச்வர ஆராதனையோ, எந்த புண்ணியத்தின் பலனோ நானறியேன். தன்னியர் தன்னியர் தன்னியராயினேம் நானும் என் னகரவாஸிகளும்.

நாரதன்—இராஜா ஏன் என்னை இவ்வளவாக வர்ணித்துப்பேசுகின்றாய் நானோகேவலம் ஏழைப்ராம்ஹணன் உன்னைப்போலொத்தமஹாராஜாக்களா யிருக்கப்பட்டவர்களிடம் என்னைப்போலொத்த விப்ரர்கள் நித்யஷாவருவது ஸாதாரணந்தான் ராஜா.

இராஜா—மஹாராஜ். அதுமெய்யே, ஆயினும் இவன்ஜன்மாந்த்ர சுகிர்தம் செய்தபுண்யவந்தனுயிருந்தாலன்றோ தம்போலொத்த மஹான் பரமஸாதுக்களுடைய சேவைகிடைக்கும் இல்லாவிடிலெப்படி கிட்டும் ப்ரபோ.

நாரதர்—இராஜா நான் ஸாதுவல்ல நீஸாதுவானதினாலேதான் என்னை ஸாதுவென்கிறாய் பார் ஸர்ஜனர்களுக்கு யாவரும் ஸர்ஜனராகவே தோற்றுவார்கள் துர்ஜனர்களுக்கியாவருந் துர்ஜனர்களாகவே தோற்றுவார்கள். ஆகையாலேதான் நீ என்னை ஸாதுவென்கிறாய்.

இராஜா—மஹாராஜ். அத்திருவாக்கினுக்கு எதிர்வாக்கு சொல்ல இஜ்ஜடமதிகள் ஸக்யர்களா. தம்முகத்தினால் யாருக்குப் பெருமைகொடுக்கின்றீர்களோ, அவன் கேவலம் பதிதனாயினும் பாவனமடைந்த ப்ரபுவேயன்றி வேறில்லை. அடிகளிடத்தில் இவ்வடிமையின் வினவுதலொன்றிருக்கின்றது. ஆக்ஞையாயிற்றானால் சொல்லுகிறேன்.

நாரதர்—இராஜா உனக்கென்ன கேட்கவேண்டியதோகேள்.

இராஜ—மஹாராஜ் தாமோ திரிலோகசுமனி—எங்கேனும் யாதேனும் விசேடமிருந்தால் தாசனுக் கொருமுறை கதனிக்கவேண்டும்.

நாரதர்—இராஜா|| கவனித்துக்கேள் காலமே எழுந்திருந்து ஸ்நாநஸந்தியாதிமுதலிய சட் கர்மங்களின் ஆசரணைகளை முடித்துவிட்டு இந்த ப்ரம்ஹவீணையை புஜத்திற் றரித்து ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய குணானுவாதங்களை வர்ணித்துக்கொண்டே சத்தியலோகமேகினேன். ஹாஹாஹா ராஜா என்னசொல்லுவேன் அந்த சத்யலோகத்தினழகைப்; பிதா ப்ரஜோத்பத்தி செய்கின்றார்; ஸரஸ்வதிமாதோஸ்ரீ க்ரீடை செய்கின்றாள். நான்கு வேதங்களும் மூர்த்திகரங்களாய்நின்று கொண்டிருக்கின்றன, ஸநகஸநந்தனஸநத்குமாரர்முதலான யோகீச்வரர்களெல்லாம் என் பிதாவை வர்ணிக்கின்றார்கள், இப்பேரழகால் பேரானந்தங்கொண்டவனாய் அதைவிட்டு வைகுண்ட்டத்திற்குச்சென்றேன். ஹாஹாஹா ராஜா என்னென்றியம்புவேன் அந்த வைகுண்ட்டத்தின் மஜாவை ; ஜெயவிஜயாள் ஸ்ரீமன் நாரணனுடைய குணானுவாதங்களை வர்ணித்துக்கொண்டே ஆனந்த ஸாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றார்கள். மஹாவிஷ்ணு சேஷன்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கிறார் லக்ஷ்மிமாதோ ஸ்ரீயும் பூதேவியும் பாதசேவைசெய்கின்றார்கள், இத்திருக்கோலத்தை அவலோகித்து மஹதானந்தங்கொண்டேன். பின்பதைவிட்டு கைலாயத்திற்குச்சென்றேன். ஹாஹாஹா ராஜா அடேஎதென்றெடுத்துரைப்பே னந்த கையிலாயத்தின் மகிமையை. நந்திப்ருங்கி முதலான முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் இன்னுமனேகமான பூதப்ரேதபிசாகணங்களும் ரிஷிகணங்களும் முனிவர்கூட்டங்களும் ஸ்வயம்புவாகிய பரமேச்வரனுடைய குணங்களை பலவாறாய் வர்ணிக்கின்றனர், பார்வதி மாதோஸ்ரீ ஈச்வரனுடைய வாமபாகத்திலுட்கார்ந்திருக்கிறாள், பஞ்சானனமூர்த்தியாகிய பரமேசன் மனமகிழ கஜானனுஞ் சடானனும் தாண்டவ நாட்டியம் செய்கின்றார்கள். இந்த மஜாவை யவலோகனம் செய்து என் ஜீவனுக்கு மஹதானந்தஸுகமுண்டாயிற்று பிறகு அதைவிட்டுநீங்கி பூலோகத்திற்கு வந்தேன் வந்தவிடத்தில் உன் கீர்த்திப்ரதாபத்தைக் கேள்விப்பட்டுன்னையும் பார்த்துச் செல்லலாமென்றிங்கு வரப்புகுந்தேன். அவ்விதமே உன்னைப் பார்த்தேன் கதனிக்கவொண்ணாத களிப்புமடைந்தேன்.

இராஜா—ப்ரபோமஹாராஜ். இப்பாமரனுடைய கீர்த்தியைக்கேள்விப்பட்டா இவண்ப்ராப்தமானீர்கள். பரதுக்கம் சஹியாத பரமபுருஷாளான தங்கள் சேவை எனக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று அத்யன்த்தம் அன்புகூர்ந்து இவ்விடம் வந்ததாகச்சொன்னால் என்மன நோமென்று இப்படிப்பட்ட பெருமை கொடுத்தீர்கள் அஹந்தன்யோஸ்மி. நான் தன்யனுயினேன். பெரியோர்களாகியதம்முகத்தால் நான்கீர்த்திமான்என்று பெயருற.

N. B. இந்தசமயத்தில் ஸாவித்ரி வந்து தந்தையினடிபணிந்து நாரதருக்கும் நமஸ்காரம் பண்ணவேண்டும். இருவரும் ஆசிகூறவேணடும்.

நாரதர்—இராஜா இப்பெண்ணார்.

இராஜா—மஹாராஜ். தம்போலொத்த மஹான்களுடைய பூர்ணஆசீர்வாதத்தாலும், என்தவப்பேருக்கு மனமகிழ்ந்து எனக்களித்தஸாக்ஷாத்ஸாவித்ரி தேவியின் வரப்ரஸாதத்தாலும் என்னுதரத்திற் பிறந்தகன்யாரத்னமிவள்: இவளுக்கும் அந்தஸாவித்ரிதேவியின் பெயரே இட்டிருக்கின்றேன்.

நாரதர்—அஸ்து ராஜா. இம்மகள் இப்பொழுது எவ்விடம் போய்வருகின்ருள். இன்னும் ஏன் இவளுக்கு கல்யாணம் செய்விக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிருய்.

இராஜா—பகவன். நானிவளது படமும் குணதிசயங்களடங்கிய வரலாறும் ஒவ்வொரு தேசத்தரசர்களுக்கு மனுப்பியும், அவர்களில் ஒருவரேனு வந்து மணம்புரிந்துகொண்டாரில்லே. அந்தக் காரியத்தினிமித்தமே தானுக ஒரு வரனைத்தேட இம்மகள் இப்பொழுது தேசசஞ்சாரம் செய்துவந்தாள்.சமயத்தில் தேவரீரும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்றீர்கள்; இது அடியேனுடைய பாக்ய விசேடமே. இவள் வரித்துவந்த பர்த்தாவை தேவரீர் சற்று விசாரித்து அவருடைய குணதிசயங்களை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன். வதஸே. யாரை வரித்துவந்தையோ அப்படிப்பட்டவரை ஸ்வாமிராஜன்கேட்க ஒருமுறை தெரிவி.

ஸாவித்ரி—பிதா. என்னென்று சொல்லப்புகுவேன் நான் வரித்துவந்த புருஷனுடைய குணங்களையும், அவனதுசெய்கைகளையும், அவன் தகுந்த புண்யவானுனதினுலேதான் அவன்விஷயந் தம்மிடத்தில் வந்

துநான் கதனிக்கப்புகுந்தருவாயில் இப்படிப்பட்ட மஹான் தமக்கு சேவை தந்திருக்கிருரென எண்ணுகிறேன். இப்படிப்பட்ட மஹான் களுக்குமுன் வர்ணிக்கத்தக்க யோக்கியமுடையவன்ருனே யன்றி வேறில்லே. "నాస్త్యుదకసమం స్నానం నద్యాదస్యా పరంవ్రతం నగాయత్ర్యాః పరం మంత్రం నమాతుర్దై వతంపరం॥" என்றபடி அன்னேயும்பிதாவும் முன்ன தெய்வமென்றறிந்து அந்தகர்களாகிய தன் தந்தைதாயார்களுக்கு வந்தனவழிபாடுகளுடன் சந்தோஷமுண்டாக்குகிற அந்தமுள்ள அச் சிறுவனுடைய பேரழகையும், அவ்வழகுக்கேற்ற குணங்களேயும், அ க்குணங்களுக்கேற்ற நன்னடையும், அன்னடைக்கேற்றஇன்சொல்லு ம்அவ்வின்சொற்கேற்ற சாந்தியும், இந்த ஒருமுகத்தால் நான்வர்ணி க்க அசக்தியாயிருக்கின்றேன்.

இராஜன்—வத்ஸே. வரனே வர்ணித்துச்சொன்னுயேயன்றி அன்னவ னின்னுனென்றவன் ஊரும் பேரு முரைத்தா யில்லே எனதனே மறந்தனே.

நாரதன்—மெய்தான் பாலே அப்படிப்பட்ட புருஷனுகவன்.

சாவித்ரி—ஸ்வாமின்—ஸால்வதேசாதிபனுன த்யூமத்ஸேனனென்னும ரசனேத் தாமறிந்திருக்கலாம்; அவருடைய குமாரன் மிகச்சிறியவனு யிருக்கையிலேயே அவ்வரசருக்கு ஏதோகாலகதியால் கண்கெட்டுப் போயிற்று, அத்தருணங்கண்டு பகைவர் அந்த ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கி க்கொண்டு அவரை மனேவிமக்களுடன் அடித்துத் துரத்திவிட்டா ர்கள். பின்பவர் தம்மிளங் குழந்தையோடும் இல்லக் கிழத்தியான தன் தர்மபத்தினியோடும் மஹரிஷிகள் வாஸம்செய்யும்தபோவனம் வந்துசேர்ந்து அங்கு அம்முனிவர்களோடுகூட வஸித்துக்கொண்டி ருக்கின்றனர். நகரத்திலே பிறந்துதபோவனத்தில் வளர்ந்த அந்தரா ஜரிஷியினுடைய புத்ரரான ஸத்யவான் என்பவரே எனக்கேற்ற பர் தாவென நான்மனதினுல்வரித்தது அதைத் தங்களிடம் தெரிவிக்க வ ந்தேன்.

இராஜா—ப்ரபோமஹாராஜ். கன்னிகை தனக்குள்ளே தாளே தனக் குத்தக்கவரனென்று நிச்சயம்பண்ணிவரித்துவந்தஅவ்வரன் இம்மக ட் கேற்றவன்ருனு:

நாரதர்—ராஜன் இம்மகள் அறியாமையினுலே ஸத்யவானேவரித்து வந் தாள் ஆயினு மவன் அற்பமானவனல்ல "బాలస్యాస్యాః ప్రియస్యాస్య

16

కల్పో శ్వాంశ్చమృణ్మయాన్ చిత్రేపి విలిఖత్యశ్వాం చిత్రాశ్వ ఇతిచోచ్యతే" பாலயத்தில் குதிரைசவாரி செய்வதில் அத்தியந்தம் பிரியமுடைய வனுதலாலும், குதிரைப்படம் எழுதுவதில் கைதேர்ந்த வல்லவனுத லாலும், இவன் சித்ராச்வன்என்னும் நாமகரணம் பெற்றிருந்தான் பின்பு "సత్యంవదత్యస్య పితా సత్యం మాతా ప్రభాషతే తతోస్య బ్రాహ్మణాశ్చక్రు నామైతత్సత్యవానితి" அவனுடைய மாதாபிதாக்கள் எத்திசைக்கும் மெத்த புகட்சியை உண்டாக்கும் ஸத்தியநெறி தவராமல் ஸத்தியமே பேசுவது பற்றி அவர்களுடைய உதரத்தில் இவன் பிறந்ததனுல் வே தப்ராம்ஹணர்கள் இவனுக்கு சத்தியவான் என்னும் பேர் கொடுத் தார்கள் அதுமுதற்கொண்டு அவனுக்கு சத்தியவான் என்கிற பேர் வழங்கிக் கொண்டுவருகின்றது இன்னும் இவன் எப்படிப்பட்டவன் செவ்வையாய்கவனி. "వివస్వానివ తేజస్వీ బృహస్పతి సమోమతౌ మహేంద్ర ఇవ వీరశ్చ వసుధేవ క్షమాన్వితః" எல்லாக் கலைகளும் கற்றுத் தேர ந்தவன், புத்தியில் அவனுக்கு எதிர் ஒருவருமில்லை, ப்ரஹஸ்பதிக்கு ச் சமானமாவன் வித்தையில் சேடனை ஒத்தவன், அழகில் அச்வினி தேவதைகளுக்கு ஒப்பானவன், "ఉత్సాహం సాహసం ధైర్యం బలంబుద్ధిః పరాక్రమం షడేతేయత్రతిష్ఠంతితత్ర దేవోపితిష్ఠతి" என்றபடி தேவர்களும்விரும்பி மெச்சிக்கொண்டு நேசிக்கத்தக்க வீரியதைரியபராக்ரம சத்யதானத ருமஉதாரத்வஉத்ஸாஹத்வபரோபகாரமுதலிய பலநற்குணங்களும் அவனிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன ; ஆயினும் அவன் இம்மக ட்குக் கணவனுக உரியவனல்லன்: அவனைத் தவிர மற்றெவனையாவ து வரித்துவந்தால் அதிகநலமாயிருக்குமென வெண்ணுகிறேன்.

இராஜா—"అన్వైరుపేతం సర్వైస్తం భగవన్ ప్రబ్రవీషిమే దోషానప్యస్య మే బ్రూహి యదిసంతీహ కేచన" ப்ரபோமஹாராஜ் அன்னவனுடைய நன்னடை யையும் இன்னருங்குணத்தையும் எடுத்துரைத்து என்னை ஆனந்த ப்படுத்தி, கடசியாக என் கன்னிகைக்கு உரியவனல்ல வென்றீர்கள் என்னகாரணம் ; அப்படிப்பட்ட குணசீலனை விவாகஞ்செய்துகொ ள்ள என் புத்திரி தக்கவளல்லவென்று, அல்லதவன் அவ்வளவு குண ங்யனுயிருந்தும் இவளை வரிக்க யாதேனும் தோஷமுடையவன் என் று, செவ்வையாய் எனக்குவிளங்கச்சொல்லவேண்டும். அப்படிஎன் னதோஷ மவனிடத்தி லிருக்கின்றது.

நாரதர்—"ఏకఏవాస్యదోషోహిగుణానాక్రమ్యతిష్ఠతి సచదోషః ప్రయత్నేన నశక్యస్త్వా తివర్తితుం" ராஜா அத்யன்த்தம் மதுரமான ஒரு குடம்பாலில் ஓர் உப்புக்கல் விழுந்தால் எத்தன்மயாய் விகாரமடைந்து உபயோகப்படாதுபோகுமோ, அதுபோல செப்புவதற்கரிய ஒப்புவமையில்லாத சத்தியவான் கேவலம் தோஷரஹிதமான குணதுல்யனயிருந்தபோதிலும், எவவிதத்தாலும் மாற்றப்படாத ஒருதோஷமுடைத்தாயிருக்கின்ருன். தன்னிமித்தமே அவனைத்தவிரவென்றேன்.

மஹாராஜ்—இப்படி குப்தமாய்ச்சொன்னல் நானறிய அவ்வளவு வல்லேனல்லேன்.

நாரதர்—ராஜா கவனித்துக்கேள். "ఏకోదోషో స్తినాన్యోస్య సోద్యప్రభృతిసత్యవాన్ సంవత్సరేణక్షీణాయు దేహన్యాసంకరిష్యతి" அவனுக்கு மாற்றப்படாத ஒரு தோஷமுண்டென்றேனே, அதாவது அவன் அல்பாயுவாகப் பிறந்திருக்கின்ருன். இன்னம் ஒருவருஷகாலந்தான் அவ்விளவரசன் இப்பூமியில் ஜீவித்திருப்பான் விதியைவெல்லயார்தாம் அதிஞற்ருனவனைவேண்டாமென்றது.

N. B. இதுகேட்டவுடன் ராஜன் மூர்ச்சித்து கீழேவிழவேண்டும்.

இராஜா—ஒருமினிட் கழிந்தெழுந்து அழுதுகொண்டு. மஹாராஜ் இன்னேரம் வரையில் என்கர்ன்னத்திற்கு இன்னமிர்தமான வசனம் சொன்னீர்கள்; பின்னர் சொன்னமொழியினலே கோடை யிடியைக்கேட்ட பன்னகம்பொல நடுங்கிக் கின்னமுறச்செய்தீர்கள்; என்னசெய்வேன் மஹாராஜ்,ஸாவித்ரியைப்பார்த்து. "ఏహిసావిత్రి గచ్ఛస్వ అన్యంవరయశోభనే తస్యదోషో మహానేకో గుణానాక్రమ్యచస్థితః" வத்ஸேஸாவித்ரி.பெண்களுக்குத் !தக்கபுருஷர்களைப் பார்த்துத் தேடிகல்யாணம் செய்விப்பது பெற்ருேர்களுடையபொறுப்பேயன்றி பெண்களுடைய இஷ்டமல்லவென சாஸ்த்ர முறையிட்டிருப்பதை நான் அறிந்திருந்தும், என் நண்புக்குறிய உன்விஷயத்தில் அப்படிகூடாதென உன் அபிப்ராயத்திற்கேற்ற கணவனைத் தெரிந்துவரச்சொன்னதற்கு வத்ஸே நீபோய் சத்தியவானை வரித்துவந்தாய்! அவனிடத்திலோ அசக்யமான தோஷமிருக்கின்றது, இதனல் நீ மற்ருெருகணவனை வரித்து வருகிறதே நலமாகத் தோற்றுகிறது. நீ வேறு நாயகனையே தேடவேண்டும்.

சாவித்—தாதமஹாராஜ் தமது வார்த்தைக்கு பங்கம்வரலாகாது என்றகருத்தோடு அனேகமான புண்யதீர்த்தங்களும் திவ்யஸ்தலங்களும் சேவித்துக்கொண்டு எனக்குத்தக்கவரன்கிடைக்காதபடி கடசியாக சத்தியவானே அடியாளுக்கேற்றபர்த்தாவென்று நான்முதலில் மனதினால்வரித்து விட்டிருக்க இப்பொழுது அதைவிட்டு மறுபடிமற்றவனைத்தேடுவதும் வரிப்பதும் எப்படி செய்யலாம். அதுதம் முதாதில் பிறந்தவும் நாரதமஹாரிஷியோருடைய தரிசனைபெற்றவுமான எனக்குயோக்கியமா அக்காரியம்நானொருக்காலும் செய்யேன்.

இரா—என்னருமை பெருமைக்குறியபாலே. சத்யவான் உனக்கெவ்விஷயத்திலும் ஒப்பற்றக் கணவ னென்பதற்கு ஐயமில்லை, ஆயினும “యథా మేభగవా న్నాహ నారదో దేవసత్కృతః సంవత్సరేణాల్పాయు దేహన్యా సంకరిష్యతి” என நாரதபகவான் அவன் ஆயுள்குறுகிப்பிறந்திருக்கின்றான் இன்னும் ஓராண்டளவே அவன் உயிரோடிருப்பான், என்று சொல்லுகின்றாரே, சந்த்ரசூர்யர் கதிதப்பினும், ஸாகரம்சத்தியம்ப்பி தரணியை முழுகப்பண்ணினும், ஸாதுக்கள் வாக்கினின்று பொய்யொன்றும் வராதே; அப்படி அவன் இறந்தபிறகு நீ கணவனை இழந்த கைம்பெண்ணாகவன்றோ ஆகவேண்டும். அந்ததுக்கத்தை நான் எப்படி சகிப்பேன். வத்ஸே பெண்களுக்குப் புருஷனே பூஷணமாம் பார். “தாயோடறுசுவைபோம் தந்தையொடுகல்விபோம் சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம், ஆயவாழ் உற்றாருடன்போம் உடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம் பொற்றாலியோடெவையும்போம்” என. புருஷன் இறந்தபிறகு பெண்சாதிகளுக்குள்ள எல்லாச் சிறப்பும் போய்விடும் அப்படிக்கிருக்கையால் இந்த கல்யாணத்தை நான் எப்படிசம்மதிப்பேன். “பேதமை என்பது மாதர்க்கணிகலம்” என்பதுபோல, நீ சிறுமியானதுபற்றி பேதைத்தனத்தால் உன்னுடைய நன்மையைக்கூட நீ உணராதிருக்கின்றாய், பெண்கள் பசுமையாய் இருந்தால்தான், பெற்றோருக்குப் பெருமை உண்டாகும், பெண்கள் வருந்தின லவர்கட்கும் வருத்தமே: ஆனதுப்பற்றியே பெற்றோர் பெண்களுக்குத்தக்க கணவனைத்தேடி காலாகாலத்தில் கல்யாணம் செய்விக்கின்றனர். அப்படிக்கிருக்க விஷம்கொல்லும்வஸ்துவென்று தெரிந்தும் பானஞ்செய்வதுபோல உடனே இறந்துபோகிறவனென்று தெரிந்திருக்க அவனுக்கெப்படி உன்னை என்மனந்துணிந்துவிவா

கஞ்செய்துகொடுக்கலாம். ஆதலின் மாதாபிதாக்களுக்கு மனவருத்த முண்டாக்கத்தக்கவிஷயத்தில் வீண்பிடிவாதம்பிடித்து பெறறோர் உரையை எதிர்க்காதே, "தந்தைசொல்மிக்க மந்திரமில்லை" என்பதை சந்தேஹமற நீயறிந்திருந்தும் இந்தவிஷயத்தில்மந்தபுத்தியாயிருப்ப துஎந்தமசிந்தையைசோகப்பண்ணுகிறது. உனக்குசுயம்வரமேசெய்து கொள்ளவேண்டுமெனவிருப்பமுளதாயின், முன்னுனக்குவரவழை த்துக்காட்டியபடங்களிலுள்ள தேசதேசத்து இளவரசரனைவரையும் நேரே இவ்விடத்திற்குஎந்தவிதமாயாவதுவரவழைக்கின்றேன் அவர்க ளுக்குள் உன்னபிப்ராயத்திற்கேற்றமன்னவனை இன்னனென்றுசொ னனுயேயாயின் அன்னிமிஷமே அன்னவன் உன்னைவரிக்கும்படி என் னவாகிலும் செய்து என்னால் கூடிய பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ளுகி றேன் வாழ்நாள் குறுகிய சத்தியவானை இனிநினையாதே.

சாவித்ரி—ரிஷிபுங்கவ சமுகத்தில் அடியாள் சொல்லப்புகும்வார்த்த யை தேவரீரும் தயைசெய்து கவனிக்கப்ப்ரார்த்திக்கின்றேன். தாதமஹாராஜ் தேவரீர் தர்மசாஸ்திர ப்ரவீணராய் சகலவிதமான நீதிஞா யங்களை உணர்ந்தவராயிருந்தும் இவ்வண்ணமுபதேசிப்பது தகுதிய ன்று; காரணம். "సకృదంశో నిపతతి సకృత్కన్యా ప్రదీయతే సకృదాహ దదానీతి త్రీణ్యేతాని సకృత్ సకృత్" ஒருவனுக்கு ஒன்றுகொடுக்கிறேனென்பதும். ஒருவனைக் கணவனாக வரிப்பதும் ஒரேதரம் செய்யவேண்டுவதேய ன்றி, மாறிமாறிப் பலதரம் செய்யத்தக்கதல்ல. "దీర్ఘాయురథవాల్పాయు స్సగుణో నిర్గుణో౽పివా సకృద్వృతో మయాభర్తా న ద్వితీయం వృణోమ్యహం" தீர்க்காயுவாகட்டும் அல்லது அல்பாயுவாகட்டும் சுகுணனாகட்டும், அதவாதுர்க்குணனாகட்டும், முதலில் எந்தபுருஷனை நான்வரித்தே னே அவனே எனக்குக்கணவன் அவனைவிட்டு மற்றொருவனை நான் ஒருபொழுதும் வரியேன். "మనసా నిశ్చయం కృత్వా తతో వాచాభిధీయతే క్రియతే కర్మణా పశ్చా త్ప్రమాణం మే మన స్తతః" தலில் ஒருகாரியத்தை மன தினால் நிச்சயித்து, பின்பு அதைவாயினாற்சொல்லி, பிறகு அதைச்செ ய்வதே உலகவழககம்; ஆதலின் நான்மனதிற்செய்த நிர்ணயத்தைமா ற்றுவது நியாயமன்று: நான்கைம்பெண்ணாகி கலங்க வேணுமென்ப து என்தலைவிதியாயின். அதைமறுபடி மாற்றயார்தாம் இவ்வுலகில் ஒன்றும் நித்தியமானதன்று "குடம்பை தனித்தொழிய புட்பறந்த தற்றே உடம்பொடுயிரிடைநட்பு," இந்தபூமியின்கண்பிறந்தவன் இன்

றைக்காயினும், இன்னும்நூற்றாண்டு கழிந்தாயினும் இறக்கவேண்டியவனே யல்லாமல் அவ்விறப்பினுக்குத்தப்பி நிற்பவனெவனுமில்லை. அப்படிக்கிருக்க அதற்குதாமேன் அஞ்சுகிறீர்.

நாரதர்—சபாஷ் வத்ஸே பாலே—உன்னமிர்தமானவார்த்தையைக்கேட்டு அத்தியந்த மனமுவந்தேன். ராஜா. இவ்வணங்கினுள்ளஞ் சத்தியவானிடத்திலேயே உறுதியாய் லயித்துப்போயிருக்கின்றது இந்த நீதி உறுதிப்பாட்டினின்றும் இவள்மனதைத்திருப்ப எவராலும்சக்கியமில்லை ; சத்யவானவ்வளவு சற்குணபுருஷன் இவ்வுலகில் வேறொருவனுமில்லை. ஆகையால் அவருக்கே இம்மகளைக் கொடுப்பது எனக்கும் யுக்தமாகவேதோற்றுகிறது.

இராஜா—கைகூப்பிக்கொண்டு. ப்ரபோமஹாராஜ், பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானமாகிய திரிகாலத்தையும் ஞானத்ருஷ்ட்டியினலறியவல்லவராகிய தாம்,வத்ஸையினுடைய அபிப்ராயத்திற்கிணங்கி அவளுக்கனுகூலமாய் சொல்லியருளிய இந்தபகவத்வாக்யத்தைநான் சிரஸாமாங்யம் செய்துகொண்டேன் தேவரீரது கட்டளைப்படியே அம்மகளது எண்ணத்தைமுடிக்கின்றேன். தேவரீரும் திருவாய்மலர்ந்துஇம்மகட்கு பூர்ணாசீர்வாதம் செய்யக்கோருகிறேன்.

நாரதர்—இராஜா இந்தகுணபூஷணிகொண்ட எண்ணமானது அவிக்னமாய்முடியட்டும்; இம்மகட்கு க்ஷேமைச்வர்யஸந்தானசம்பத்தும் மங்களமுமுண்டாகுக. நான்வந்து வெகுநேரமாயிற்று,இப்பொழுது விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்,

இராஜா—வந்தனம்பண்ணுகின்றேன் மஹாராஜ் (கல்யாண்) அடிக்கடி வந்து இத்தாசனுக்குதரிசினை கொடுக்கவேணும் (அப்படியே)

சாவித்ரி—ப்ரணிபதனம் செய்கின்றேன்ப்ரபோ (கல்யாணவத்ஸே) இத்தாசியின்மீது தமது பூர்ணகிருபை யிருக்கவேண்டும் (அஞ்சற்கவத்ஸே என்பூர்ணகிருபை உன்மீதிருக்கின்றது. நீ யிப்பூவுலகில் யாவராலும் மகிமைபடுத்தத்தக்க பதிவ்ருதாசிரோமணியாவாய்)

N. B. சூத்ரதாரன் பாட நாரதர் போகவே அரசன் மந்திரியை அழைத்து.

இராஜா—ப்ரதான் நான் அற்பாயுவான சத்யவானைவேண்டாமென்றும் வத்ஸே கேட்காதடம்பிடித்ததால்,நாரதபகவானும் அவள் எண்

ணப்படியே முடிக்கக்கட்டளைகொடுத்தருளியிருக்கிறார். ஆகையால் ஸ்வயம்வரத்திற்காகவேண்டியவிஷயங்களையும், ஸாமக்ரியைகளையும் தயார்ய்யும். வத்ஸே வா இப்பொழுதே குருராஜனைவரவழைத்துப் பயணத்திற்கு முகூர்த்தம் நியமனம்செய்யசொல்லுகிறேன். நீ பார்த்து வரித்துவந்த ஸத்யவானிடத்திற்குச்செல்லலாம். ப்ரதான்—நம கோஷாவிற்குள்ளிருக்கும் ராஜஸ்த்ரிகளுக்கெல்லாம் தந்தச்சிவிகை தயாராகட்டும் வத்ஸே வாபோலாம்

N. B. படதாவைவிட்டுவிடவேண்டியது. 5 மினிட்வரையில் பாட்டு முதலிய வாத்தியக்கருவிகள் நடத்தவேண்டும்.

ACT III.

மூன்றும் அங்கம்.

N. B. த்யூமத்சேனமஹாராஜனும் அவர் பத்நியும் ஆரணத்திலிருந்து தாங்கள் பூர்வமிருந்த ஸ்திதியைப் பேசிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

இராஜா—பிரியசகே புத்ரன் கந்தமூல பக்ஷணங்கள் கொண்டுவரப்புகுந்தானே வந்தனனு.

இராணி—இன்னும் வரவில்லை ப்ராணநாத், இப்பொழுது வந்துவிடுவான்.

இராஜா—பிரியஸகே. ஒவ்வொரு சமயங்களில் வத்ஸன் வருகிறதற்கு நாழிகையாய்விடுகிறது. நம்மிருவரையும் தனியாய் இந்த ஆரண்யத்தில்விட்டு கந்தமூலாதிகளுக்குப்போய்விடுகின்றான். எந்தவேளையில் துஷ்ட்ட மிருகங்களுக் கிரையாகிறோமோ தெரியவில்லை.

இராணி—ப்ராணநாத் துஷ்ட்ட மிருகம் நம்மை நம் புத்ரசிகாமணி நமக்கிருக்குமளவும் தொந்திரவுசெய்யுமென்று பயப்படவேண்டாம்.

இராஜா—பிரியதமே. நாம் துஷ்ட்ட மிருகங்களுக் கிரைபடுவோமென்கிறதுக்கங்கூட எனக்கில்லை; காரணம்,எப்பொழுது கண்கெட்டோமோ அப்பொழுதே நமக்கு ஜெகம்போய்விட்டது. நமக்காக ஏகாங்கியாய் அலைந்துதிரியும் புத்ரனுக்கு ஏதேனும் ஹானி நேரிட்டால் பிறகு நாம் என்னகதியடைவோமோவென்கிற பயம் உண்டாகிறது.

இராணி—ப்ராணநாத் இவ்வளவு நம்மை பரிசோதித்ததே பரமாத்மாவுக்கு த்ருப்தியாயிருக்கும் இனியும் சோதிப்பாரென்று நான்நினைக்கவில்லை.

இரா—(அழுதுகொண்டு)பிரியதமே. பார் நாம் பூர்வஞ்செய்த சஞ்சிதவாஸனையினாலே எண்ணுதற் கருமையான இந்த மானிடதேஹமெடுத்து அதிலும் நால்வராலும் பூஜிக்கப்பெற்ற ராஜனாகப் பிறந்து முற்பிறப்புகளின் கர்மவாசனையினாலே கண்ணிழந்தது மல்லாமல் மண்ணிழந்து வனம்புகுந்து வருந்தவேண்டி நேரிட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பூர்வம் யாருக்கு என்ன ஹிம்சை கொடுத்தோமோ, மனப்பூர்ணமாய் நாம் கொடுக்காவிட்டாலும் நம்மால் செய்யப்பட்ட சட்டதிட்டங்களால் யார் யார் என்னதொந்திர வடைந்தார்களோ, அல்லது குரு, தெய்வ அதிதி, ப்ராம்ஹண விசுவாசமில்லாது அவர்களை நிந்தித்தடித்துத் துரத்தினோமோ, அல்லது பிரஜைகளுக்கு நீதிநியாயம் சரிவர சொல்லாது ஓரவஞ்சகம் செய்தோமோ அதின் பலன் இப்படி நேரிட்டது. பிரியதமே "செங்கோல்கோணினெங்குங்கோணி சிதறுண்டவன் குடிக் கதறக்கதற, இங்குமங்குமெங்கும் புகழிழந்தீங்கு கண்கெட்டு ஏங்குவன் மன்னனே" என்னும் இவ்வாக்யம், நான் எத்தனையோ சத்தியத்தோடு இத்தலத்தைப் பரிபாலித்தும், எனக்கே உரிமையானதே என்கிறதுக்கம் உண்டாகிறது ப்ராணசகி.

இராணி—(அழுதுகொண்டு) மஹாராஜா நாம்கூடியவரையில் புண்யம் செய்தவரானதினால்தான் இம்மண்ணுலகில் பெண்ணிலாக்யாதிபெற்றீர் கடசியாக இப்பெண்பாவியை நம்பிசித்துவிவாகம் செய்துகொண்டதினால் கண்கெட்டுக் கதறும்படி நேரிட்டது ப்ரபோ.

இரா—(துக்கத்தோடு) பிரியே நீயேன் உன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளுகிறாய் உன்னை நான் விவாகம் செய்துகொண்டேனென்றாகிலும் இந்தக் கண்களிழந்தகாலத் துதவிசெய்து ஆதரிக்க சத்தியவானை புத்திரன் பிறந்தான் இந்தச் சண்டாளனுக்குநீ பெண்டாயினை என்று நீயுங் கண்ணிழந்தாயே யன்றி வேறில்லை.

N. B. இப்படி பேசிக்கொண் டிருக்கையில் சத்தியவான் வந்துசேரவேண்டியது.

சத்ய—மாதோஸ்ரீ, தாதமஹாராஜ! ஏன் தாமிருவரும் கண்கலக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிதா நான் தினந்தோறும் வருகிறதைவிட இன்று கிஞ்சித் காலதாமதம் செய்து வந்தேனென்று, அல்லது காய்கனி கிழங்குகள் கொண்டுவரப்போன விடத்தில் எந்த துஷ்டமிருகத்திற்காவது பக்ஷணமாயிருப்பேனென்று, அதவா நாம் முன்னிருந்த ஓர் ஸ்திதிக்கு சாலக்தியினலே நமக்கு இப்படிப்பட்ட ஓர்கதி நேரிட்டதே என்று, எதினல் துக்கமுற்று கண்ணீர் சொரிகின்றீர்கள்.

இரா—பாலகா நாம் எதிரியினற்றேற்கப்பட்டு சகலசம்பத்திற்குமிடமாகிய் நாட்டைவிட்டு காட்டுக்குவந்து இவ்வவதிப்படுகிறோமே என்கிற துக்கம் லவலேசமும்மில்லை. ஆனல் வத்ஸா. பேருதவி தரும்படியான உன் சீருள்ள திருமுகத்தைப் பார்த்து ஆறுதலடைவதற்கு சண்டாளர்களாகிய எமக்கு கண்களில்லையே என்கிறதுக்கமே மேலாகின்றதே தவிர வேறில்லை.

சத்ய—தாத மஹாராஜ் தாம் சகலவிதமான தர்மங்களை அறிந்திருந்தும் தாமே இப்படி சோகப்படுவீர்களாயின் பேதமைதனத்தையுடைய என்மாதா எவ்வளவு விதனமுறுள் மஹாராஜ "గజభుజంగ విహంగమబంధనం । శశిదివాకరయోర్గ్రహపీడనం । మతిమతాం చ విలోక్య దరిద్రతాం । విధిరహో బలవానితి మే మతిః"॥ புருத்த தேஹத்தோடு கூடிய யானையும், பார்த்தவுடன் ஓடச்செய்யும் பாம்பும், ஆகாசமார்க்கமாய் சஞ்சரிக்கும் பறவைகளும், ஆகிய இவ்வைகளெல்லாம் பந்தனத்திற் குட்படுவதும் சந்த்ர சூர்யர்கள் ராகு கேதுக்களால் பீடிக்கப்படுவதும் இந்திராதி தேவர்கள் அசுரர்களாலே இடையூறுவதும் மேலான வித்வான்கள் வறுமையினல் பாதிக்கப்படுவதும், கர்மத்தை அனுசரித்த விதியினலல்லது வேறெதினலுமில்லை; துக்கமுறவேண்டாம், நாம்நாம் செய்ததை நாம் அனுபவிக்காமல் பின்னர் அனுபவிப்பது. மஹாராஜ் இதோ கந்தமூலாதிகள் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் அருந்தி பசி தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

N. B.—தற்சமயத்தில் அச்வபதி ராஜன் ஸாவித்ரி, மந்திரி, ப்ராம்ஹணர்கள் முதலியோர் சேர்ந்து அங்கு வந்துநின்று, அம்மூவரையும் பார்த்து, ப்ராம்ஹணர்கள் தவிர மற்றபேர்களெல்லாம் த்யூமத்சேன ராஜாவை வலம்வந்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

த்யூமத்.—வத்ஸா யாரங்கே எனக்கு வந்தனம் தந்தது.

சத்ய.—மஹாராஜ யாரோ ராஜனைப்போலத்தோற்றுகிறார் அவரும் அவரோடு கூடவந்திருக்கிற மற்றவர்களும் தேவரீரைவலம்வந்து ஸேவிக்கின்றனர்.

த்யூம.—யாரங்கேவந் தெனக்கு வந்தனம் தந்தது.

அஸ்வபதி.—மஹாராஜ். மத்ரதேசத்திற் கதிபதியான இத்தேகத்திற்கனைவரும் அச்வபதி என்பார்கள். தம்மால் சில காரியங்களைனக்காக வேண்டியிருப்பதால் தம்பேட்டிக்கு வந்தேன்.

த்யூமத். அசுவபதிராஜ். தாமோ ஸகலராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர். சாக்ஷாத் ஜகதம்பிகையின் பூர்ண க்ருபைக்குரியவர்; அப்படிப்பட்ட புண்யவான் இந்த கண்கெட்ட சண்டாள பாபியைவந்து சேவிக்கப் புகுந்ததென்னே தெரியவில்லை. இருந்தபோதிலும் "கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்குசுட்டாலும் தான்மிக்கவெண்மைதரும்" என்னும் பழமொழியை ஆசரித்து நான் பூர்வம் அரசனாக இருந்த ஓர்காரணத்தை மனதிலெண்ணி எனக்கித்தனை கனமும் மகிமையுங் கொடுத்தீர். அவ்வளவு மரியாதை செய்த தமக்கு நான் ப்ரதிமரியாதைசெய்து தக்க ஆசனங்கொடுக்க கண்கெட்டு காட்டில் நான்வாசம் செய்கிறபடியால் முற்றிலும் ஆசக்தனாயிருக்கின்றேன் இப்படி சமீபத்தி லுட்காரும். என்ன விசேடம் தாம் ஏழையாகிய என்பேரில் தயைசெய்து இவ்வளவு தூரம் வந்தது.

அச்வபதி.—மஹாராஜ். தாம் எனக்கு மரியாதையும் செய்யவேண்டுமா. தம்முடைய அன்பான குளிர்வசனமே போதும். நான் வந்த காரியத்தையும் சொல்கின்றேன். தாமதை தயைசெய்து கவனிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

த்யூமத். அச்வபதிராஜ கதனியும் தயைசெய்து ஒருவாறு, நான்கேட்கின்றேன்.

அச்வபதி.—"సావిత్రినామరాజర్షే కన్యేయంమమశోభనా। తాంస్వధర్మేణధర్మజ్ఞ స్నుషార్థేత్వంగృహాణమే" மஹாராஜ் ஜெகதம்பிகையின் க்ருபையினாலேயும் தம்போன்ற மஹான்களுடைய ஆசீர்வாதத்தாலும் எனக்குப் பிறந்த என் அன்பான கன்யாரத்நமாகிய சாவித்ரி என்னும் குமரி, தமதாத்ம புத்ரனாகிய சத்யவான்மேல்மனநாடி அவ

னையே விவாகம்செய்து கொள்ளவேணும் என்கிற அடம்பிடித்த படியால் அம்மகளையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். தாம் என்பேரில் தயைசெய்து தம்புத்திர ரத்தினம் என்கன்னி கையை வரிக்கச் செய்யக்கடவீர். இதுதான் என் இச்சை.

த்யூமத்.—“ చ్యుతాస్త్వ రాజ్యాద్వనవాసమాశ్రితా। శ్చరామధర్మంనియతాతపస్వినః। కథంత్వనర్హా వనవాసమాశ్రమే। నివత్స్యతేక్లేశమిమంసుతాతవ” ॥ ராஜன் “ அனிச்சப்பூக் கால்களையாப் பெயதாள் நுசுப்பிற்கு நல்லபடாபறை” என்னும் பாடலுக் கியைந்தவளாய் தம்முடைய உதரத்திற் பிறந்து அருமையாய் வளர்ந்து தம்முதலோருடைய அன்பிற்கு மியைந்து பலநன்னெறி ஒழுக்கங்களையு மறிந்தவளாகிய இம்மகளை மண் பொன் முதலிய செல்வப்பொருளுக்கும் எண் எழுத்துமாகிய கல்விப்பொருட்கும் உறைவிடமாகிய பேரரசோடுகண்போய் காடுபுகுந்து ரிஷியாச்ரமமடைந்து கந்தமூலாதி யருந்தி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற என்னிடம் கொண்டுவந்து என்னிளங்குமாரனுக்குப் பாணிக்ரஹணம் செய்துவைக்கச் சொன்னால் கேவலம் வறுமைப் பிணிக்குட்பட்டன்றோ வருந்தவேண்டும். அக்காலையில் இப்போதுறும் துயரத்தினும் அத்துயரம் எனக்குக கொடிதன்று.

அச்வபதி.—யோசித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தனகன சம்பத்தையனுபவித்த தேவரீருடைய இடையூறினும் இம்மகள் அனுபவிக்கப் புகுகிறதுயரம் அவ்வளவுகொடிதன்று. இச்சுயம்வரவிஷயத்தில் என்னால் கூடியவரையில் யானும், நாரதபகவானால் கூடியமட்டும் வரும், எத்தனையோவிதம் சொல்லியும் கேளாது ஒரே அடமாய் தஞ்சிறுவனுக்கே இச்சிறுமி வாழ்க்கைப்படவேணுமென்று சொல்வதினாலே யானும் மனந்துணிந்து உத்தமனான நும்புத்திரன் சத்தியவானுக்கே இப்புத்திரியைக் கொடுக்க உத்தேசித்து இத்தலத்துற்றேன். ஆகையால் தேவரீர் அடியேனுடைய வேண்டுகோளிற் கிரங்கி என்மகளது மனோரதத்தைப் பூரணம்செய்ய வேண்டுகிறேன். பாருங்கள். “ సుఖంచదుఃఖంచభవాభవాత్మకం। యదా విజానాతిసుతాహమేవచ। నమత్స్వధేయయుజ్యతివాక్యమీదృశం। వినిశ్చయేనాధిగతోస్మితేనృప” ॥ ஸுகமின்னும் துக்கம் ஒருவரதுபங்கல்ல அவரவர்கள்செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கபடி விதிக்கப்பட்டிருக்கி

றது. ஆம்பே தனைத்துமாகிறதையும் போம்போ தனைத்தும் போகிறதையும் எவரால் தடைசெய்து முடியும், இதனாலே தேவரீர் இவ்விஷயத்திற்கு மாறுதலொன்றும் சொல்லவொண்ணாது.

த்யூமத்.—பார்த்திப இவ்விதமான சம்பந்தம் நமக்கு அவசியம் கிடைக்கவேண்டுமென்று முதலில் நானே யோசித்ததுதான்; ஆயினும் இப்படிப்பட்ட பந்துவர்க்கம் நமக்கிருக்கலாகாதென ஈசனே எண்ணங்கொண்டு எமக்கிவ்வித அவஸ்தை உண்டாக்கின நிமித்தம் நாமே ஆரண்யத்தில் வந்து வருந்துகையில் இந்தப் பெண்ணையுங்கூட வருத்துவது யுக்தமல்லவென்று சிந்தித்திருந்தேன். இப்பொழுது நீங்களேவந்து வேண்டுகிறபொழுது எனக்குப் பழம்நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோலாயிற்று. அத்தியந்த குதோஹலமடைந்தேன். உங்களிஷ்ட மெப்படியோ அப்படி நடத்த எனக்கு எவ்விதமான ஆக்ஷேபமு மில்லை.

சத்ய—பிதாமஹாராஜ்-தம்முடைய அன்பான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க பாலகனுக்கு மாறுதல்சொல்ல இடமில்லை. ஒரு காரியம்செய்ய ஆரம்பித்தாலதனைத் தேறவிசாரித்து முன்பின் யோசித்துச் செய்யுங்கள்.

த்யூமத்.—வத்ஸா நானும் யோசித்தேன். ஆயினும் பார்மன்னனே நேரேவந்து நம்மை இவ்வளவாய் சீராட்டி மன்றாடுகையில் வேறுவிதமாய் நாம் நடத்துவோமேல் அது அவனை அவமதிசெய்ததற்கு ஒத்ததன்றோ? உனக்குத் தெரியாததற்கா யான் சொல்லவேண்டும்.

அச்வபதி.—மஹாராஜ் "கல்லானேயானாலும் கைப்பொருளுமுண்டானால், எல்லாருஞ்சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லானை, இல்லாளும்வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்ததாய்வேண்டாள், செல்லாதவன் வாயிற்சொல்" என்னும் நீதிவாக்கியப்படி நாம் கேவலமான கோலத்தோடிருக்கிறோம். நம்மை வரிக்கவந்தவளோ இன்னாள்வரையில் நல்ல வைபவத்திலிருந்த ராஜகுமார்த்தி நம்வருத்தத்திற்கு இணங்கி நடக்கின்றாளோ இல்லையோ? என்கிற சந்தேஹங்கொண்டு வத்ஸனிவ்வார்த்தைசொல்லுகிறானே என்னமோ தெரியவில்லை. ராஜன் தாமப்படி ஒருக்காலும் நினைக்கவேண்டியதில்லை. கொண்டவன் குறிப்பறிந்து கொழுநனையே தெய்வமாகப்பாவித்து நடப்பாளிக்குமரி. இவளைத் தாம் மருமகளாக்கிக்கொள்வீராயின்

அளவிறந்த பாக்கியம் தமக்குண்டாவதிற் றடையில்லை. ப்ரதா நாம்பார்த்த சுபமுகூர்த்தத்திலேயே சுலக்ன முடியட்டும்.

N. B. ஏனவே வழக்கப்படி வதுவரானை நிற்கவைத்து மங்களாஷ்டகமுதலியவை நடத்தி விவாஹமஹோத்ஸவ முடிக்கவேண்டும். பிறகு 5 நிமிஷம் வரையில் பாட்டு நடக்கவேண்டியது.

அச்வபதி.—த்யூமத்சேனன் முதலியோரைப் பார்த்து, மஹாராஜ். நான்வந்து தம்மிடம் என்சங்கதிகளெல்லாம்சொன்னவுடன் எனக்கு மிகுந்த மரியாதை செய்ததற்குச் சமானம் தயைசெய்து என் கன்யாரத்னத்தை தம்மருமகளாக வேற்றுக்கொண்டீர்: தம்மால் செய்த இப்பேருதவிக்கு நான் என்ன பதிலுதவி செய்யப் போகின்றேன். இதனுள்வரையில் என் போஷணைக் குள்ளிருந்த புதல்வியை இப்பொழு தும்வசத்தில் விட்டுச் செல்கின்றேன். இனி அக்குழந்தைக்கு(கண்ணீர்சொரிந்து துக்கத்தோடு)தாயும் தந்தையும் உற்றோர்முதலிய யாவும் தாமாயிருப்பதினாலே அம்மதனை அன்போடு தம்முதிரத்திற் பிறந்த குழந்தையை நடத்துவது போல நடத்தவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். நானிவ்வளவு சொல்ல எனக்கு மனமில்லாவிடினும் அப்புத்ரவாஞ்சை என்னைத் தூண்டிவிடுகின்றது.

த்யூமத்.—ராஜன். நாம் கேவலம் அந்தகாளாகி சந்தோஷமில்லாதவர்களாய் இந்தவிதமான ஸ்திதியிலிருந்தபோதிலும், எந்தவிதத்திலும் நுந்தம்புத்திரிக்கு சுகமுண்டாகும்படி நடத்து வேம். எந்தம் உதரத்தில் பிறந்த குழந்தைவேறு அம்மகள் வேறு என்று அவ்வித வித்யாசம் நாம் சொப்பனத்திலும் நினையோம். தமக்கிதுவிஷயத்தில் சிந்தைவேண்டாம்.

அசுவதி.—மஹாராஜ் மஹத்சந்தோஷம் கர்ணாமிர்தமான வார்த்தை சொன்னீர்கள் தன்னியனாயினேன். இப்பொழுது உத்தரவு பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். வத்ஸே சாவித்ரீ. மாமிமார்களிடத்தில் நடந்துகொள்ளும் விஷயம் இப்படிப்பட்டதென்று உனக்கு செவ்வைய்ாய்த் தெரிந்ததுதானேயன்றி நான் சொல்லத்தக்கதில்லை. ஆயினும் உன்ஜன்மாந்த்ர சுகிர்தத்தால் உன்சாத்மீககுணத்திற்கும், அமரிக்கையான நன்னடைக்கும், தக்கவரனும், மாமி மாமனார்களும் கிடைத்திருக்கின்றார்கள். உன்போன்ற நற்குலத்திற் பிறந்த சுபுத்ரிக்கு உபயகுலத்தையும் விளக்குவதுதொ

மிலாதலின் எங்கீர்த்திக்கும்,த்யூமத்ஸேன மஹாராஜாவின் கீர்த்திக்கும் குறைஉருவண்ணம் நடந்துகொள். (கண்கலங்கி)இத்தனை தான் நானுனக்குச் சொல்வது,இப்பொழுதுபோய்வருகின்றேன்.

சாவித்ரி—(தந்தையைக் கட்டிக்கொண்டு புலம்பலுடன்.) தாத-இதனுள்வரையில் புத்ரவாஞ்சையால் என்னை புத்ரனுக்குப் புத்ரனையும், புத்ரிக்குப் புத்ரியாயும் நினைத்து மிகுந்த அன்போடு ஆசாபாச நேசங்காட்டி போஷித்துவந்தீர், அப்படிப்பட்ட தம்மை நானொருநிமிஷமேனும் பிரிந்திருக்கலாகாது. என்னசெய்வேன் இப்பொழுதோ என்னை மாமனார் முதலியோருடைய வசத்தில் ஒப்பிவித்துவிட்டீர். ஆதலால் நான் தம்மைப் பிரிய நேரிட்டது. மஹாராஜ அப்படி இருந்தபோதிலும் நாளதுவரையில் எந்த வான்த்ஸல்யம் என்பேரில் தமக்கிருந்ததோ அதுமட்டும் தம்மிதயம் விட்டகலா திருக்கவேண்டும். இத்தனைதான் தம்மையான் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அசுவபதி.—வத்சே. (அழுதுகொண்டு), சத்தியவானாகிய உத்தமனைப்போன்ற தக்கவரனைத்தேடி உனக்கு சுயம்வரம் நாட்டி என்பக்கமே உன்னை வைத்துக்கொள்ள விருப்புற்றிருந்தேன் ; இக்காரணமாய் முடியவேணுமென்று அக்கைலவன் எண்ணமிருக்கையில் வேறுவிதமாகுமோ என்ன; இருந்தபோதிலும் இத்தேகத்தைவிட்டு ஆத்மா பிரியினும் நீயென் ஆசாஸ்தானத்தை விட்டுப் பிரியாய், இது நிச்சயம்.

சாவி.—பித்யா நான் சுயம்வரம் செய்துகொண்டதால், பின் என்ன அவஸ்தை நேரிடுகிறதோ என்கிறதுக்கங்கூட இல்லை. இதனுள்வரையில் என்னை எத்தனையோ அன்போடுலாலனம் பாலனம் செய்த தம்மையான் இப்பொழுது பிரிந்திருக்கப்போகின்றேனே என்கிற துக்கந்தான் எனக்கு,

அசுவபதி.—வத்சே, ஒருவனுக்குகன்யாரத்னம் உண்டானல் அதை தன்னுடையதென்று நினைக்க ஒருவர்க்கேனும் பாத்திதையில்லை. இது ஈசனுடைய நிர்மாணமே அப்படி. இவ்விதமில்லையாயின் லோகங்களில் பிரஜைகள் அபிவிர்த்தியாய் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களாகிய சதுர்வித பலபுருஷார்த்தங்களும், ப்ரம்ஹசாரி,கிரஹஸ்த, வானப்ரஸ்த, சன்யாஸியாகிய சதுர்வித வர்ணாசிரமங்களும் சரிவர நடக்கமாட்டா. பயப்படாதே, சத்யவானுக்கு மாலை

யிட்ட நீ இத்தரணியில் மெத்த கீர்த்திபெற்று தனகன புத்ரசம்பத்துமடைவாய்.

சாவித்.—பித்யா. போய்வாரும் அங்குள்ள சர்வத்ர ஜனங்களுக்கும் என்க்ஷேம சமாசாரத்தைத் தெரிவித்து என் மரியாதையும் கொடும்.

அசுவபதி.—வத்சே, அப்படியே செய்கிறேன். இப்பொழுது நான் வருகின்றேன். (வந்தனம் தருகின்றேன் பித்யர்)கல்யாண். ப்ரதான் சகலமும் பயணத்திற்குத் தயாராய்விட்டதா? (தயாராய்விட்டது மஹாராஜ்) அப்படியானால், நடக்குதும். வாரும்.

N. B. அச்வபதிராஜனும் அவனைச் சேர்ந்தோரும் போகவே சாவித்ரிமுதலிய நால்வரும் சபையிலிருக்கவேண்டும்.

த்யூமத்.—வத்ஸே சாவித்ரி (மஹாராஜ). பார் இதனுள்வாயில் நீ எத்தனையோ சவுக்யத்தோடு மாதாபிதாக்களது அன்பிற்குட்பட்டு சந்தோஷமாய் நகரவாஸம் செய்துகொண்டு வந்தனை. நீ சுயம்வரத்திற்கென்று வரனைத்தேட பூப்ரதக்ஷணத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகையில் நம்போலொத்த பாபி எவனைக்கண்டாயோ, உனக்கு இப்படிப்பட்ட த்ராபியான தரித்ரபுருஷனகப்பட்டான். இதுவும் நீசெய்த பூஜாபலன்தான். ஆனல், நாம் உன்னைக் கேவலம் ஊரிலுள்ளவர்கள் மருமக்கள்மார்களை நடத்தும்விதம்போல் நடத்தி உன்மனதிற்கு வருத்தம் கொடுப்போமென்று சுவப்னத்திலும் நினையாதே. உன்னைக் கேவலம் நாமிருவரும் நம்உதரத்தில் பிறந்த சத்யவானைப் பார்க்கிலும் அதிக மித்ரபாவமாய் நினைப்போம்.

சாவித்.—மாமாஸாஹிப், தாங்கள் அப்படிப்பட்ட எண்ணமுடையவர்களாய் என்னை அன்போடு நடத்துவீர்கள் என்றுதான் தங்களுக்கு மருமகளாக இச்சித்தது. நான் கேவலம் தாரித்ரனை வரித்ததாகச் சொன்னீர்கள். மஹாராஜ் சத்யபதி வ்ரதைகளுக்கு கணவன் குரூபியாயும், அந்தகனுயும், வறிஞனுயும், பிணக்கனுயும், சினத்தனுயும், மதுபானியாயும், மூர்க்கனுயும் எப்படிப்பட்டவனுயிருந்தபோதிலும், அவன் குலதெய்வத்திற்குச் சமானமாகி, அவளால் பூஜிதையடைகிறுன். என்னதிர்ஷ்டதிற்கு வாய்த்த கணவனே எது விஷயத்திலும் ஒப்புவமை யில்லாதவனுயிருக்கின்றுன். ராஜ்யமிழந்து ஆரண்யவாஸம் செய்வதினல் அந்தஸ்தும் குறைந்தவராய் விடுவாரா பாருங்கள். "அறத்திடு பிச்சைக் கூவியிரப்போர் அரசரோடிருந்தர சாளினும் ஆளுவர்" என்

றபடி நாளைக்கு இந்த நிசாநாதன் திரும்பி சம்பூர்ணமான ராஜ்ய மாள்வதற்கு வேளைசெல்லுமோ என்ன. நானேதோ தெரியாத் தன்மையாய் இவரை வரித்துக்கொண்டு வருத்தமுற வந்தேனெ ன்று நினைக்கவேண்டாம். எனக்குத் தீராத வருத்தம் நேரிட்டா லும் தேவரீரது திருமுகம்பார்த் தாற்றிக்கொள்ளுவேன்.

இராணி.—வத்ஸே சாவித்ரி. இவ்வளவு திடசித்தத்தோடு கூடிய பதிவ்ரதா சிரோமணியாகிய உன்னை நாம் மருமகளாக அடைந்த து கேவலம் நாம் அனேக ஜன்மாந்த்ரங்களில் செய்த பூஜாபலம் தான். வத்ஸே யோசித்துப் பார்க்குமிடத்து உன்னுடைய அன் பிற்கும் பொறைக்கும் மதுரபாஷணைக்கும், எம்முதரத்தில் ஜன் மித்த சத்யவானைப்போலொத்த சஹஸ்தரம்பேர்களும் ஈடல்ல நீ அவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டது அவனது பாக்கிய விசேடமே! சதிபுருஷாளான நீங்கள் ஸ்ரீ கௌரி சங்கரனைப்போலும், ஸ்ரீல க்ஷ்மி நாராயணனைப்போலும் வாழ்ந்திருக்கக் கடவிர். உங்களு டைய கீர்த்தி திகாந்த்ரத்தில் பரவக்கடவது.

சாவித்.—மாமி, தேவரீருடைய ஆசீர்வாதம் நாம் சிரசாமான்யம் செய்துகொண்டோம். அப்படியே ஆகும்படி ஈஸ்வரன் கிருபை செய்யட்டும். ஒரு யோக்கியதையு மில்லாத இவளைத் தம்முக த்தால் சிலாகிக்கப் புகுந்தது சத்துக்களாகிய தம்மோடு அரை நாழிகையேனும் சஹவாஸம் செய்தேனே அதன் பெருமையே யன்றி வேறில்லை.

N. B. இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது படதாவை விட்டு விடவேண்டும். பிறகு ௫-நிமிஷம் கழித்து சாவித்ரிமட்டும் தனி யாய்வந்து, சேரவேண்டியது.

சாவித்.—(ஆத்மகதம்) வேணுமென்றேவரிக்க விரும்பி வித்தகனை சத்யவானுக்கு மணமாலைசூட்டிய யான் பூர்ணமாய் அகமகிழ்ச்சி யோடு, என்மாமி மாமனாரைப்போலவேயானும் தவவேடம்பூண் டு, கணவன் முதலிய மூவருக்கும் கீட்படிந்து அவரவர்களு டைய மனோபீஷ்டப்படி உபசாரம்செய்து பூஜித்து இதனுள் வரையில் சந்தோஷமாய்க் காலங்கழித்தபோதிலும், என்பிதாவி னுடைய சபையின்முன் நாரதபகவான் சொன்ன சொல்மட்டும் என்னிதயத்தில் பதித்துவைத்திருக்கின்றேன். அந்தக் காலமும் சமீபித்து விட்டது. இன்னும் மூன்றுதினந்தான் பாக்கியிருக்கி

றது. அவரோ மஹாஸாது. "வேதம் பொய்ப்பினும், வேதாந்தம் பொய்ப்பினும், பாரிசாதம் பொய்ப்பினும், பஞ்சபூதம்பொய்ப்பினும், கார்மங்கினும், கடல்நீர்மங்கினும், ஈரேழ் பார்மங்கினும், சராசரப் பேர்மங்கினும், சீர்கொண்ட நாரதரதுவார்த்தை மட்டும் மாருகாது, இது நிச்சயம் சத்தியவான் இத்தரணியைவிட்டு நீங்குவதில் சந்தேகமில்லை. யார்தான் விதியைவெல்லத் தரமுடையவர்கள்; இருந்தபோதிலும் ஏதேனுமோர் ப்ரயத்னம் செய்து கணவனரது கண்டத்தை தப்புவித்து நான் சௌபாக்யத்துடனேயே யிருக்கலாம் என்று என் புத்திக்குத் தோற்றுகிறபடியால், அவரது விதியே எனக்கிச்சமயத்தில் மதியாய் வந்திருக்கிறதுபோலும் தோற்றுகிறது. ஒருவர் கோறிய கோரிக்கையையீடேற்றிக் கொள்வதற்கு பகவத் அனுக்கிரஹம்வேணும்; பகவத்க்ருபையிருந்தாலொழிய நம்முடைய மனோரதம் பூர்ணமாகமாட்டாது. ஆகையால் சென்ற நாள்போக நின்ற இம் மூன்றுநாளும் உபாசனையாயிருந்து உமாமகேஸ்வரனுடைய பூஜைசெய்து நம் மனோவாஞ்சையைப் பூர்த்திசெய்துக் கொள்ளலாம்.

N. B. இவ்விதமாகச் சொல்லியபின்னர் சாவித்ரி உள்ளேபோய் பூஜாபாத்திர முதலியதோடு வந்துசேர்ந்து சாங்கோ பாங்கமாக் கௌரி சங்கரன் பூஜையை நடத்தி ஆர்த்திகள் முதலியதும் செய்துவிட்டு தியானத்திலிருக்கையில் பார்வதி பரமேஸ்வராள் ப்ரசன்னமாக மந்தமந்தமாய் நடந்துவரவேண்டும்.

பார்வதி.—ப்ராணநாத்-இப்படி மந்தமந்தமாய் நடந்து போவோமானல், எப்பொழுது நாம் போய்ச்சேர்ந்து வத்ஸை ஸாவித்ரியினுடைய மனோரதம் பூர்ணம் செய்வது.

பரமேச.—ப்ரியே அபர்ணே. என்மீதிருப்பதைப் பார்க்கிலும் உன்பேரில் அத்யந்தம் நேசம்வைத்து விசுவாசிக்கின்றுள் என்று அவள்மீது பக்ஷம்கொண்டு, அவள் விஷயத்தில் நீ இவ்வளவாக சிபார்ஸ் செய்கிருய்; ப்ராணசகே அப்படியிருந்தபோதிலும் உன்னை என்சமேதமாய்வைத்து ஆவாகனம்செய்து பூஜிப்பதால் நானும் பக்தவத்ஸலன்; தீனதயாபரன் என்கிற என்பிருதுபெற்ற பேர்களுக்கு ஒரு குறையும் வரவொண்ணுதென அம்மகட்கு சுப்ரசன்னமாக இச்சித்து தான் உன்னேடு புறப்பட்டேன்.

பார்வதி.—ப்ராணேசா புறப்பட்டீர் மெய்யே; இவ்வளவு மந்தமாய் நடந்தால் சரியாமா பாரும். வத்ஸை இந்த மூன்று தினமாக ஆஹார நித்திரை முதலியவைகள் விட்டு உபாஸமாய் நம்மேல் அதிக வாஞ்சையுடன் நம்மையே ஏகாக்ரசித்தியாய் த்யானித்துக்கொண்டிருக்கின்றாள் கேவலம் க்ருசமாய்விட்டனள். நாம் சீக்ரம் போகாவிட்டால் அவள் ப்ராணன் விட்டுவிடுவாள்.

பரமேச.—பிரியே நீ என் சமீபத்திலிருந்து சல்லாபமாய்ப் பேசிக்கொண்டு வருகிறாயென இவ்வளவுல்லாசமாய் நடக்கின்றேனேயன்றி வேறில்லே.

விது.—சீக்ரமாகட்டும் கடைசியாக "நீ ஸந்தோசம் நாப்ராணனிக்கி வச்சிந்தி" என முடியப்போகிறது.

N. B. கௌரி சங்கரன் இருவருமாக சாவித்ரியின் முன்னிலையில் வந்து நிற்கவேண்டும்.

சங்கரன்.—பக்தசிகாமணே வத்ஸே சாவித்ரி, நீயாருடைய தியானத்திலிருக்கிறாயோ அவனே உனக்கு இன்று, சுப்ரசன்னமாயிருக்கின்றேன். உன் கண்திறந்து பார்——பார்வதி என்னவொன்றும் காணேம், நீ கூப்பிடு.

கௌரி.—ப்ராணநாத், நானழைக்கவேண்டுமா—வத்ஸே சாவித்ரி நீயிடைவிடாது த்யானமென்ன பூஜனைசெய்கிறயான் உன் பக்திச்ரத்தைக்கு மனமகிழ்ந்து ப்ராணேசருடன் உன்மனோபீஷ்டத்தைப் பூர்ணம்செய்ய ப்ராப்தமாயிருக்கின்றேன் சீக்ரமெழுந்திரு.——ப்ராணநாத் நம்மூர்த்தியை அவள் ஹிர்தயத்தில் ஆவாகனம் செய்துகொண்டு தததேகத்யானமாயிருக்கின்றாள் அதனை ஆக்[illegible]ணம் செய்துகொண்டு கூப்பிடும் ஒருமுறை.

சங்கரன்.—"పరంబ్రహ్మాహం త్వే పరంబ్రహ్మాహం"

சாவித்ரி.—கண்திறந்து பார்த்து திடுக்கென்று எழுந்து சாஸ்டாங்கமாயிருவருக்கும் நமஸ்கரித்து பார்வதே சஞசிகூறியவுடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு மிகுந்த உருக்கமுடன்

"న భూమిర్న తోయం న తేజో న వాయుర్న ఖం నేంద్రియం వా న తేషాం సమూహః। అనేకాంతికత్వాత్ సుషుప్త్యేకసిద్ధః తదేకోఽవశిష్టః శివః కేవలోఽహం" (1) "న వర్ణా న వర్ణాశ్రమాచారధర్మా న మే ధారణా ధ్యాన యోగాదయోఽపి। అనాత్మాశ్రయోఽహం మమాధ్యాస హానాత్ తదేకో" (2) "న మాతా పితా వా న దేవా న లోకా న వేదా

నయజ్ఞానతీర్థంబ్రువన్తి। సుషుప్తౌనిరస్తాతిశూన్యాత్మకత్వాత్తదేకో'' (3) ''నసాంఖ్యం నశైవంనతత్పాంచరాత్రంనజైనంనమీమాంసకాదేర్మతంవా। విశిష్టానుభూత్యావిశుద్ధాత్మకత్వాత్తదేకో'' (4) ''నచోర్ధ్వన్నచాధోన్నచాన్తర్నబాహ్యం నమధ్యన్నతిర్యఙ్నపూర్వాపరాదిక్ । వియద్వ్యాపకత్వాదఖండైకరూపస్తదేకో'' (5) ''నశుక్లంనకృష్ణం నరక్తం నపీతం నకుబ్జం నపీనంనహ్రస్వంనదీర్ఘం । అరూపంతథాజ్యోతిరాకారకత్వాత్తదేకో'' (6) ''నశాస్తానశాస్త్రం నశిష్యోనశిక్షా నచత్వంనచాహంనచాయంప్రపంచః। స్వరూపావబోధో వికల్పాసహిష్ణుస్తదేకో'' (7) ''నజాగ్రన్నమేస్వప్నకోవా సుషుప్తిర్నవిశ్వోనవాతైజసఃప్రాజ్ఞకోవా। అవిద్యాత్మకత్వాత్త్రయాణాంతురీయస్తదేకో'' (8) అపివ్యాపకత్వాద్వితత్వప్రయోగాత్ స్వతస్సిద్ధభావాదనన్యాశ్రయత్వాత్ । జగత్తుచ్ఛమేతత్సమస్తంతదన్యత్తదేకో'' (9) ''నచైకంతదన్యంద్వితీయంకుతస్స్యాంనవాకేవలత్వంనచాకేవలత్వ। నశూన్యంనచాశూన్యమద్వైతకత్వాత్కథంసర్వవేదాన్తసిద్ధంబ్రవీమి'' (10)

பாஹிமாம் பாஹிமாம் சரணாகதம் பரமேசா.

''సరసీరుహనిభలాంచనమునిసన్నుతచరణా।గిరిజాచలప్రియసుందరతనయాపరతరుణా।ధృతకంకణమణినూపురరజతాద్రివిహరణ। జగదీశ్వరిపరమేశ్వరిహరమామకదురితం'' (1) ''మహిషాసురమదనాశన భువనావనరూపా । కరుణారసజనభావితఘనధీరప్రతాపా। బుధసేవితమునిపాలితశశిఖండకలాపా। జగదీశ్వరి'' (2) ''దరహాసవిశదరాజితసుభలాంచనపాలే।తతభీషణరిపుసంచయహరశూలవిశాలే। కకుభన్తరపరిపూరితగురుకీర్తివిలోలే। జగదీశ్వరి'' (3) ''ఘనమానసగణసేవితరజతాచలనిలయే। వరకాంచనకరభూషణశతయష్టికకలయే। వికటీకృతభవసాగరపటుభీషణహరయే। జగదీశ్వరి'' (4) ''భక్తాశ్రితపదపద్మవిభావాసురమహిమే । ముక్తాభరణాలంకృతమునిమానితనియమే। నక్తంచరకులనాశపినాకిప్రియహృదయే। జగదీశ్వరి'' (5)

பாஹிமாம் பாஹிமாம் சரணாகதம் ஜெகதாம்பிகே.

சங்கரன்.—வத்ஸே சாவித்ரி. உன்னுடைய ஸ்தோத்ரத்திற் கத்தியந்தம் மனமகிழ்ந்தோம் உனக்கிச்சையானதைக் கேள்.

சாவித்ரி.—சர்வஜெகத் பரிபூர்ணராகிய தம்மை சக்திசொருபமாய்த் தரிசித்த பிறகு எனக்கு வேண்டிய வரம் வேறுமுளதா. எனக்குச்சமானமானவர்கள் இவ்வுலகத்திலில்லையென்று சொல்லப் பெறும் பாக்கியமடைந்து விட்டேன் தங்களுடையசுப்ரசன்னத்தால்

ஆயினும் (தினப்ரதி வழக்கம்போல என்மாமிமாமனாரை நேற்றியதினம்போய் நமஸ்காரம் செய்தபொழுது அவர்கள் சந்தோஷத்தோடு தீர்க்க சுமங்கிலி பவாவென் றாசீர்வாதம் செய்தார்கள். அப்பெரியோர்களுரை பொய்யாதபடி) என் சௌபாக்கியத்திற்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடாது. நான் சாகுமளவும் சுமங்கலியாயிருக்க வரந்தரவேணும்.

பரமே.—வத்ஸே நீ கேட்கின்றபடி நான்கொடுப்பதில் தடையில்லை. ஆயினும் அவ்விஷயம் உனக்குப் பூர்ணமாகுமென என் திருவாக்காலுரைக்க ஒண்ணாது. காரணம் நான் செய்த வேதத்திற்கும் நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கற்பத்திற்கு ஒரு விகாதம் நேரிடும். அதுதவிர மற்றுவேறு எந்தவரங்கேட்கினும் தர வலித்தன்.

சாவித்.—மற்ற வரங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்டயான் இவ்வரம் பெற அனர்களாயினேனா. மஹாராஜ் "தாயோடறுசுவைபோம் தந்தையொடுகல்விபோம், சேயோடுதான்பெற்றசெல்வம்போம் - ஆயவாழ், உற்றாருடன்போம் வுடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம், பொற்றாலியோடெவையும்போம்" என்னும் மூதுரைப்படி மனைத்தக்கமாண்புடையாளுக்கு மனவாளனையன்றி மறுசுகமும் போகமும், யோகமும் என்னவிருக்கின்றது சகல ஜகத்கர்த்தாவாயிருந்து தாமே இப்படிச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்கென்ன கதி மஹாராஜ்.

பார்வ.—ப்ராணநாத் தாம் விதித்த விதிக்கு ஒன்று மிரண்டாகமாட்டாது. ஆயினும் பறக்கிற பக்ஷிகளுக்கு எப்படியெதுவும் தூரமன்றோ! அதுபோல பகவத்பக்தாளுக்கு எதுவும் அஸாத்யமன்று பாரும் ஒவ்வொருவிதிக்கும் விலக்குண்டு. அதுபோலவே நம்முடைய வத்ஸையின் விஷயம் விலக்காயிருக்கட்டும்.

பரமே.—பார்வதி சபாஷ், ப்ராணசகே, உசிதமான வார்த்தை சொன்னாய், தீர்க்க சுமங்கலி பவ. பாலே எழுந்திரு. நீ உன் ஜீவகாலம் வரையிலும் ஸௌபாக்யவதியாயிருந்து, பல பராக்ரமசாலிகளான பல புத்ரரைப்பெற்று ஜெகத்தில் மிகுந்த புகழுற்று உன் புருஷனோடு வாழ்ந்திருக்கக் கடவை. (வந்தனம். கல்யாண்).

N. B. படதாவை விட்டுவிடவேண்டியது. 5 - நிமிஷம் பாட்டுக்கச்சேரி.

மூன்றாம் அங்கம் முற்றும்.

௬-ம் அங்கம்.

N. B. த்யூமத் சேனன் முதலான நால்வரையும் உள்ளே உட்கார வைத்து படதா இழுக்கவேண்டும். சாவித்ரிமட்டும் விசாரமடைந்தவள்போலிருக்கக் கடவது.

த்யூமத்சே.—வத்சே சாவித்ரி. சமீபத்தில் வாயிப்படி. (வந்தவுடன் தேஹமுழுவதும் தடவிப்பார்த்து) வத்சே என்ன இது இத்தன்மையான கொடிய நோன்பு புரிவது உன்னைப்போன்ற சிறுபெண்களுக்குத் தகுதியன்று உங்களுக் கசாத்தியமென மறுத்தும் "நானேதோ ஒரு இன்றியமையாத காரியத்திற்காக இன்னோன்பு நோற்கலானேனாதலால் இதற்கு நீங்கள் இடையூறு செய்யாதிருக்க ப்ரார்த்திக்கின்றேன்" என்று நீ வேண்டிய நிமித்தம் நாமுனக்கு அனுமதி கொடுத்தோம். நீயுமதனை நியமப்படி நடத்திவந்து முடித்தனை. அதுவும் ஈசன் கிருபையால் நன்குமுடிந்தது. நீ இப்படி ஆஹார நித்ரையில்லாமல் அவ்விரதம் செய்ததினுல் உன் தேகம் ஆத்யந்தம் கிருஷமாய்விட்டது இப்பொழுது உன் தாய் தந்தையர்கள் உன்னைக் கண்ணுற்றூர்களாயின் நமக்கொரு பழிச்சொல் நேரிடும் ஆதலால் இப்பொழுதோ பாரணைசெய்ய வேளையாயிற்று. எழுந்துவா போஜனத்திற்குப் போகலாம்.

சாவித்ரி.—மஹாராஜ தயைசெய்யவேண்டும் இன்று சூர்யாஸ்தமானத்தின் பிறகுதான் பாரணை செய்யவேண்டுமென நான் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டேனாதலால் இது பாரணைசெய்யச் சமயமல்ல. திருவாக்கினுக்கு மறு உத்தரம் சொன்னதைப்பற்றி க்ஷமிக்கவேண்டும்.

த்யூமத்சே.—வச்சே. த்யான மௌனபூஜனை ஜெபதப அனுஷ்டானம் செய்கிறவர்களை ஒருவரும் தடுக்கலாகாது தடுத்தால் பாபமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறூர்கள். ஆதலால் நான் உன்னைத் தடுக்கக்கூடாதாயினும் உன் அசக்தியைத்தெரிந் திவ்வார்த்தைசொல்லலாயினேன் பிறகுன் சித்தம்.

N. B. 5-நிமிஷம் வரையில் பாட்டுமுதலிய நடக்க வேண்டும்.

சத்யவான்:—பித்யா, நான்கொண்டுவந்த காய்கனி கிழங்குகளும் காஷ்டங்களும் இன்றோடாய்விட்டது. ஆதலால் நாளையதினம் வே

ண்டியவைகளுக்கு இன்று பூர்ண சந்த்ரோதயமானபடியா லிப்பொழுதே போய்கொண்டு வந்துவிடுகிறேன் ஆக்ஞையாகவேணும் எனக்கு.

இராணி.—வத்சா! இதுவோ பொழுதுபோனவேளை இப்பொழுது நீ வனத்திற்குப் போகவேண்டாம் நாளைக்காலமே போகலாம்.

சத்ய.—மாதோஸ்திரி நான் வெய்யிலில்போய் அவஸ்தைப் படுவதைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுதே இந்த குளிர்ச்சியான வேளையிலேபோய்ச் சகலமுங்கொண்டு சீக்ரம்வந்து சேருகிறேன். போய் வருகின்றேன் மாதே.

இராணி.—சீக்ரம் போய்வா.

சாவித்ரி.—(ஆத்மகதம்) என்ன ஆச்சரியமிது வழக்கமில்லாத வழக்கம். இருந்ததுபோலிருந்து இன்று அதுவு மிந்தச் சமயத்தில் இவர் ஏகாங்கியாய் ஆரண்யத்திற்குப் போகக்காரணமென்ன. நாரதமுனிவர் சொல்லிய சமயம் நெருங்கி அதற்காகவே போகிருரோ என்னமோ தெரியவில்லை. இத்தருணத்தில் இவரைத் தனியே செல்லவிடுவது சரியல்ல—ப்ராணநாத் நானும் தம்மோடுகூட வருகின்றேன்.

சத்யவா.—ப்ராணசகே கண்மணியே! நீ நாளதுவரையில் ஒரு நாளும் காட்டுக்குப் போனவளன்று காட்டுவழியில் நடப்பது வெகுகடினமாயிருக்கும் மேலும் உபவாஸத்தால் மிக்க இளைப்புற்றிருக்கின்ற நீ உன்மலரடிகள் நோவ எப்படி நடந்துவர மாட்டுவாய் இன்று வேண்டாம் பின்னுகட்டும்.

சாவித்ரி.—மஹாராஜ் இந்த மூன்றுநாள் மட்டுமல்ல எத்தனை நாள் உபவாஸமாயிருந்தாலும் தம்முகாரவிந்தத்தின் தரிசனைசெய்யின் எனக்குச் சிறிதும் இளப்பில்லை. இப்பொழுது காடுகளைப்பார்க்க நான் அதிக ஆவல்கொண்டிருக்கிறபடியால் என்னை வரவேண்டாம் என்று தகைவது தகுதியன்று எப்படியாவது என் மீது மனம்வைத்து என்னை அழைத்துக்கொண்டே போகவேணும்.

சத்யவான்.—ப்ரியதமே நீ இவ்வளவாக வேண்டுகிறபடியால், என் மாதா பிதாக்களுடைய அனுமதி யன்னியில் உன்னை நான் அழைத்துக்கொண்டு போவது சரியல்ல ஆதலால் நீபோய் அவர்களிடம் நியமனம் பெற்றுக்கொண்டுவா போகலாம்.

சாவித்ரி.—மாமி மாமனுருக்கு நமஸ்காரம்செய்து, மாமி. ப்ராணநாதர் ஏகாங்கியாய்க் காஷ்டமுதலியன கொண்டுவருதற்காக இம்மாலைக்காலத்தில் ஆரண்யத்திற்குப் போகின்றாராதலால் என்கணவனோடு நானும் கூடப்போய்வர அடியாளுக்கு விடைகொடுக்க வேண்டும்.

இரா.—வத்சே. நீயோ ஒருநாளும் வனத்திற்குப் போனவளன்று மேலும் உபவாசமாயிருந்து தேஹமெலிவுற்றிருக்கிற இத்தருணத்தில் நீபோவது யுக்தமல்ல நாமுனக்கு விடைகொடுப்பதும் தகுதியன்று உன்புருஷன் சீக்ரமே போய்வருவான் நீ நாளைக்குப் போகலாம்.

சாவித்ரி.—மாமி நானிங்கு வந்து ஒரு வருஷகாலமாய் அடியாளெங்கும் வீட்டைவிட்டு வெளியே போனதில்லை. இந்தத் தடவைமட்டும் வனத்தின் விநோதம் பார்த்துவர விடைகொடுக்க வேண்டும். அதுவன்றி இச்சமயத்தில் என்கணவனைப் பிரிந்திருக்க எனக்கு மனந்துணியவில்லை. எப்படியாவது என் வேண்டுகோளிற்கிரங்கி நானவரோடுகூடப் போய்வர உத்தாரந் தரவேண்டும். மஹாராஜ்.

இராணி.—வத்சே நீயோ மிகுந்த அசக்தத்தோடு கூடியிருக்கின்றாய் அதுவன்றி உன்னால் அக்காடுகளில் நடக்கமுடியாதென்றுசொல்லுகிறேன். பிறகுன்னிஷ்டம் வேணுமாயின்போய் பொழுதுபோவதற்குள் வீடுவந்துசேர், போய்வா சீக்ரம்.

N. B. எனவே நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு சாவித்ரி புறப்பட்டு கணவனோடு உள்ளேபோக படதாவை விட்டுவிட வேண்டியது. கடசியாக ஆரண்யம் காட்டி சாவித்ரியும் சத்யவானும் வரச்செய்யவேண்டும்.

சத்யவா.—பிரியே சாவித்ரி. நகரவாசம் அலுத்துப்போய் காடுபார்க்க வந்தனையே பாரிக்காட்டை. எவ்வளவு உன்னதமான மரங்கள் எல்லாம் தன்விஸ்தாரமான சாகைகளை நாலுதிக்குகளையும் குறித்துக் காட்டுவதுபோல நீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரியே இவ்விடத்தில்தான் தக்க காஷ்டங்கள் அகப்படும் இதை விட்டு அப்புறம் போவோமானால் தின்பதற் கருமையான கனிகளை உடைய ப்ரம்ஹாண்டமான விருக்ஷங்களுண்டு. அதன் சமீபத்தில்

தான் நான்போய் பலவாருன கிழங்குகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறவழக்கம்.

சாவித்ரி.—பிராணநாத் அதோ தெரிகின்றதே உன்னதமாய் அது என்ன.

சத்யவான்.—பிரியதமே. அது உன்னதமான பர்வதம் அங்கு ஒருவரும் அதுவும் இம்மாலை காலத்தில் போகலாகாது. அனேகமான துஷ்டமிருகங்கள் வாசம்செய்யும் போனல் பிடித்துத் தின்றுவிடும்.

N.B. சொல்லவே சாவித்ரி. சத்யவானை ஹா. என்ற சப்தத்துடனே கட்டிக்கொள்ளப் போகவேணும்.

சத்ய.—பிராணசகே பயப்படாதே நான்சமீபத்திலிருக்கையில் ஒருமிருகமும் வராது. அதுவன்றி நாம் அங்கே போனலன்றோ அம்மிருகங்கள் நம்மை பாதிக்கும் இங்கென்ன. பிரியே நீ கீழேதானே இரு நான் இம்மரத்தின் மேலேறி காஷ்டங்களை ஒடித்துப்போடுகிறேன் அவைகளையெல்லாம் நீ பொறுக்கி எடுத்துக் கட்டிவை.

சாவித்.—ப்ராணநாத். சீக்ரமாகட்டும் உஷாராயேறும் இராக்காலம் ஏதேனும் துஷ்ட ஜந்துக்களிருக்கும்.

N. B. ப்ரியே இம்மரத்தில் இல்லை" என சாவித்ரியைக் கீழேநிற்கவைத்துவிட்டு சத்யவான் மரமேறி காஷ்டங்களை ஒடிக்கவேண்டும் தற்சமயத்தில் சூத்ரதாரன் பாட இயமன் பாசமும் சூலமுமாய் வந்து சேரவேண்டியது.

இயமன்.—(ஆத்மகதம்) ப்ரம்ஹஸ்வரூபியாகி ஈஸ்வரனது ஆக்ஞையின்படி ப்ரம்ஹதேவன் தினப்ரதி ஒன்றேகால் லக்ஷம் ப்ராணிகளை ச்ருஷ்டிக்க நான் அந்த ஒன்றேகால் லக்ஷத்தையும் நாடோறும் தப்பாது ஹரணஞ்செய்ய அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றேன். அதின்படியே இப்பொழுது சத்யவானுடைய ப்ராணனை வாங்க வந்திருக்கின்றேன் இவன் மரத்தின்மேல் இருக்கும்பொழுதே என் பாசத்தினலே இவன் ப்ராணனைப் பரித்து கூற்றுவன் என்னும் என்பேரை யாவருமறிய உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் காட்டிவிடுவேன்; ஆனலவனுடைய தர்மபத்தினியாகிய பதிவ்ரா

தாசிரோமணியாகிய சாவித்ரியின்ஸஹவாசத்தால் “[illegible]” என்னும் வேதவாக்யத்திற்கு கிஞ்சித் பங்கம் வரும்போலத் தோற்றுகிறது. அக்கறையில்லே எப்படியும்போய் அவன் ப்ராணனே அபஹரித்து என்பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போகின்றேன்.

சத்ய.—ப்ரியசகே என்ன இன்று ஒருநாளுமில்லாத ஆச்சரியம். (என்ன மஹாராஜ்) ப்ராணஸகே சாவித்ரி. அழுதுகொண்டு நானே மரத்தின்மீதேறி இக்கோடரியால் கட்டைகளே வெட்டுகின்றேன் இருந்ததுபோலிருந்து சகிக்கக்கூடாததலேநோய்உண்டாயிருக்கின்றது என்னசெய்வேன், ஸகே தேஹம் வேர்வைவிடுகிறது மாரடைக்கின்றது: கண்களெல்லாம் சுழலுகின்றன. ஸாவித்ரி இம்மயக்கம் ஸஹிக்கக்கூடாது. என் ப்ராணன் என்னேவிட்டு நீங்கும்போலிருக்கின்றது. மரத்தினின் றிரங்கக்கூட வழிதெரியவில்லேயே என்னசெய்வேன்.

சாவித்.—ப்ராணநாத் மெதுவாயிறங்கும் மஹாராஜ் இதோ தாஸி சமீபத்தில் நிற்கின்றேன்.

N. B. சத்யவானே மெதுவாய்ச் சமீபம்போய் நின்றுகொண்டிறக்கி அழைத்துக்கொண்டுவந்து தன்மடிமீதவன் தலேயைத் தூக்கிவைத்துக்கொண்டவனுடைய கைகால்களே அமிழ்த்தவேண்டும். அப்பொழுது யமன் சமீபம்வந்து அவன் தலேப்பக்கம் நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஸத்ய.—புரண்டு புரண்டு ப்ரியே, ப்ராணன் ஏதோ தத்தளிப்படைகின்றது. நரம்புகளெல்லாம் இசிவுகொள்ளுகின்றன. ப்ராணஸகே வாய்திறந்து சொல்லக் கூடாத வண்ணமாய் என்னமோ ஒருவித அவஸ்தை உண்டாகிறது. ப்ரியே இதனுல் தப்பாதென் ப்ராணன் போகும்போலிருக்கிறது.

யமன்.—(ஆத்மகதம்) இதுநல்ல சமயமாயிருக்கின்றது இப்பொழுது என் பாசத்தைவிசி அவன் ப்ராணனேக் கொள்ளுகிறேன். (பாசத்தைவிசி அதைச் சுருட்டிக் கக்ஷத்தின்கண் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸாவித்.—மஹாராஜ் அழுதுகொண்டு என்ன இப்படிச் செய்கின்றீர்
ப்ராணேசா—என் பிதா எவ்வளவோமுறை என்னை வேண்டிக்
கொள்ள, நாரதபகவான் எத்தனையோவிதம் சொல்ல அவைகளை
யெல்லாம் லக்ஷியஞ்செய்யாது என்மனப்பூர்ணமாய்த் தம்மையே
யான்வேண்டி என்னிஷ்டாலாப சுகங்களையெல்லாம் அனுபவிக்க
லாமென நினைத்திருந்தேன். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களையெல்
லாம் பாழாக்கிவிட்டு தம்முடைய ஸுகத்தைமட்டும் தாம் தேடிக்
கொண்டு போகிறீரோ இதுதானு நீர் நெடுநாளாய் என்பேரில்வை
த்திருந்த வன்பு. (1)—ப்ராணேசா நான் தமக்கு நடந்த நடவடிக்
கை லோகத்திலெல்லோரும் பார்த்துப் பதிவ்ரதாதர்ம மிப்படிப்
பட்டதென்று ஸகலமானபேரு மென்னிடத்திலிருந்து கற்றுக்கொ
ள்ள, நானென் மனப்பூர்ணமாய் உண்மையாய் நடந்தும் மஹா
ராஜ் நான் றமக்கென்ன தப்பிதம் செய்தேனென்று இவ்விதமாக
ஏகாங்கியாயிந்த ஆரண்யத்திலிருந்து பரிதவிக்கவிட்டுச்சென்றீர்.
ப்ராணநாத் இவ்வண்ணமாய்த் தாம் தேஹவியோகமானபொழுது
நான் றமது சுகதுக்கங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்ட அர்த்தநாரி, என்
னையும் தாம் அழைத்துக்கொண்டு போவீரென் றல்லவோ, மஹா
ராஜ் இதநாள்வரையில் பணிவிடை செய்துவந்தேன். (2) ப்ராண
நாத் வரும்பொழுது நாமிருவருஞ் சேர்ந்துகொண்டு வந்து போ
கும்பொழுது நான்மட்டும் ஒண்டியாய்ப்போக எப்படி மனந்து
ணிவேன். இல்லையென்று போனேன், மாமா மாமி இருவருந்தா
மெங்கென்றுகேட்டால் தாம் வருவீரென்று சொல்லுவேனு அல்
லது தம்மை நான் வாரிக் கொடுத்து விட்டேனென்று சொல்லு
வேனு, இல்லையென்று இந்த கிருஷ்ணமுகத்தோடு என் பிதுர்க்ர
ஹத்திற்குப் போவேனுயின் "வத்சே நீ செய்துகொண்ட விஷய
த்திற்கு யாரென்ன செய்வார்க"ளென்று சொன்னலதற்கு ப்ரத்யு
த்தரஞ்சொல்ல ஒருவழியுமில்லையே, இவ்விதமாக மோசஞ்செய்
தீரோ, இதுதானு உத்தம புருஷனுடைய லக்ஷணம். தாங்கொ
ண்ட ஸத்யவானென்னும் பெயருக்கிதுதானு வழகு. (3) ஹேதே
வா, க்ருபாகரு, பார்வதி மனோஹரா, கௌரிசங்கரா, நித்யகல்யா
ணஸ்வரூபா, நான் பூர்ணபக்தி ச்ரத்தையோடு உம்மைச் சக்தி
சமேதமாய்ப் பூஜித்தது இந்த காக்ஷியைக் காணத்தானு, ஹேஜெ
கத்ஜன்னி ஆதிமாயே,பராசக்தி என்னைத்தாம் வாய்மலர்ந்து சௌ

பாக்யுவதியென் றழைத்தீரோ அதினுடைய பலனு மறுநாளே நான் வைதவ்யமடைந்தது சிவ சிவ சிவ, நான் ஸத்யபதிவ்ரதை யென்ப துண்மையாயின் என்னுடைய ப்ராணனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டேகும் ப்ராணி என்கண்ணிற்குப் புலப்படட்டும்—சுற்றிலும் பார்த்து ஹா ஹாஹா அதோ யாரோ ஒருவர் சிவந்த ஆடையணிந்து சூர்யன்போல பிரகாசிக்கவும், கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்கவும் அத்யந்தம் பயங்கரமான தோற்றமுடையவராய் நிற்கின்றார் அவரைப் பார்க்கையில் நடுநிலைமையுள்ள யமதர்மராஜனைப்போல் தோற்றுகிறார்- இப்பொழுதே போய் அவர் காலைப் பிடித்துக்கொண்டோர்வழிதேடிக்கொள்ளுகிறேனிதற்கு.

N. B. சத்யவானுடைய தலையை அசைக்காது கீழே தூக்கிவைத்துவிட்டு எழுந்துபோய் யமதர்மராஜனுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது. யமன் “சுபமஸ்து பார்த்திவாத்மஜே” என்று சொல்லவேண்டியது.

ஸாவித்ரி.—துக்கத்தோடு மாச்சர்யத்தோடும் “దైవతాన్యపిజానామి మన్యే చైతదమానుషం । కామయాబ్రూహి దేవేశ కస్త్వంకించచికీర్షసి” ஸ்வாமின் தேவரீருடைய திருமேனியைப் பார்க்குமிடத்துத் தெய்வமென்றே தோன்றுகிறது ஆதலின் தேவரீர் யாரோ இன்னும் எதுவிஷத்திற்காக வந்ததோ தயைசெய் தடியாளுக்கு விளங்கச்சொல்லவேண்டும்.

யமன்—“పతివ్రతాసిసావిత్రి, తథైవచతపోన్వితా । అతస్త్వామభిభాషామి, విద్ధి మాంత్వంశుభేయమం” பதிவ்ரதைகளுக்கெல்லாம் ச்ரேஷ்டம்பொருந்தியவளானதாலும் மஹாதபஸ்வியாயுமிருப்பதினாலே உன்மேன்மனமகிழ்ந்து உன்னோடு பேசுகின்ற இத்தேஹத்திற்கு சகலமான பேர்களும் யமதர்மராஜனெனச் சொல்லுவார்கள். நான் வந்த வரலாறும் சொல்கின்றேன்கேள் “అయంతేసత్యవాన్భర్తా క్షీణాయుఃపార్థివాత్మజే। నేష్యామ్యేతమహంబద్ధ్వా విద్ధ్యేతన్మే చికీర్షితం” ஹே ராஜகுமாரோ உன்னுடைய பர்த்தாவாகிய ஸத்யவான் என்போன் கேவலம் அல்பாயுஸ் ஸானவனுதலால், அவன் ப்ராணனைக் கொண்டுபோகும்படி நானிங்கு வந்தேன் வந்தகாரியமு முடிந்துபோய்விட்டது இனி என்லோகத்திற்கு கமனம்செய்கிறேன்.

ஸாவத்.— "శ్రూయతే భగవన్దూతాన్ వాగచ్ఛంతి మానవాన్ । నేతుంకిలభవాన స్మాదాగతోసిస్వయంప్రభో" "భానుకుమారా పాపవిదూరా మానిత్వాకారా మహితవిచారా నీరజనేత్రా నిర్మలస్తోత్రా ఘోరవిశాలా సుందరచేలా సముదకరాళా శ్యామలలోలా హిమనగధీరా ప్రముఖవిచారా మంజులదేహా మహిమారోహా ఖండితపాప పాలితభూపా మానిజవేషామణిపురిశా భావితరూపా భవ్యకలాపా" நமஸ்கரிக்கின்றேன் மஹாராஜ் ப்ரபோ. சரமகாலத்தில் உயிரைக்கொண்டுபோக தேவருடைய தூதர்களே வருகிறதென்று மஹான் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். அப்படியிக்க இப்பொழுது தேவரீரோ நேராய் எழுந்தருளினதற்குக் காரணம்.

யமன்.—"అయంచధర్మసంయుక్తో రూపవాన్ గుణసాగరః । నార్హోమత్పురుషైర్నేతు మతోస్మిస్వయమాగతః" வத்ஸே உன்பர்த்தாவான ஸத்யவான் தன் பேருககேற்றபடி ரூபவானையும் குணவானையும் தான தர்மத வழுதலியவற்றிற் சிறந்தவனையும் இருந்ததினாலே அவன் ப்ராணனைக் கைப்பற்ற என் தூதர்களில் ஒருவரும் சக்யமல்லர் ஆதலால் நானே நேராய்ப் புறப்பட்டு வந்து இவன் ஜீவனை வாங்கினேன் இப்பொழுது போகின்றேன்.

N B. இவ்வார்த்தை சொல்லியபின்பியமன் தென்திசை நோக்கிச் செல்ல ஸாவித்ரி அழுதுகொண்டே "மஹாராஜ் தாம் என்னை இவ்வண்ணமாக அலறச்செய்துவிட்டு என்பர்த்தாவுடைய ப்ராணனைக் கொண்டுபோவது சரியல்ல. அதற்கு பதிலாய் அவரை இங்குவிட்டுவிட்டு என் ப்ராணனை வேண்டுமென்றாலும் கொண்டுபோம் மஹாராஜ்" என அவனை மறைக்கப்போவதுபோல அவனுக்குப்பின் செல்லவேண்டும்.

யமன்.—"నివర్తగచ్ఛసావిత్రికురుష్వాస్యౌర్ధ్వదేహికం । కృతంభర్తుస్త్వయానృణ్యంయావద్గమ్యం గతంత్వయా" வத்ஸே நீ உன் புருஷனுக்கு வழி கொண்டுவந்து விட்டது போதும். என் வீணைசைகொண்டு வருந்தி என்பின் றொடர்கின்றாய் வருவதினாலே பயனென்ன நீ எவ்வளவுன் பதிக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்து விட்டாய் பார் இப்பொழுதோ அவன் மடிந்து ஆரண்யத்தில் ஏகாங்கியாயிருக்கின்றான் ஒரு கால் நாய் நரிமுதலிய மாபக்ஷிணிகள் அவன் தேஹத்தை பாதை செய்யும் ஆகையால்

சீக்கிரம்போய் அதனையெடுத்துக் காப்பாற்றி நாளையதினம் அவனு க்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளை முடிபோ, என்னோடு வராதே.

ஸாவி.—" యత్ర మేనీయతే భర్తా స్వయంవా యత్రగచ్ఛతి। మయాచతత్రగంతవ్యం యేషధర్మస్సనాతనా" தர்மப்ரபோ, என்ன இப்படிச் சொல்லுகின்றீர்கள். எங்கே புருஷன் போகின்றாரோ, அல்லது அவரை யார் எங்கே கொண்டுபோகின்றார்களோ அப்படிப்பட்டசமயத்திலவரைப் பின்பற்றிச்செல்வது பதிவ்ரதைகளுடைய தர்மமல்லவா அதுபோல என்புருஷன் போகிறவிடத்திற்கு நான் போவது நீதிமுறைமைக்குரியதுதானே. இதிலென்ன அபூர்வம். ஹே தர்மராஜ். " తపసాగురుభక్త్యాచభర్తుః స్నేహాద్వ్రతేనచా । తవచైవప్రసాదేననమే ప్రతిహతాగతిః" நாஞ்செய்த்திய்வோர் நோன்பினலும் பெரியோர்களிடத்தில் நடந்துகொண்டவோர் பக்தியினலும் ப்ரதிவ்ரதாநிலைமையில் அணுவேனும் பிசகாததாலும் தர்மப்ரபுவாகிய தம்மைக் காணும்படி நேரிட்டது. " ప్రాహుస్సాప్తపదంమైత్రంబుధాః స్తత్త్వార్థదర్శినః। మిత్రతాంచ పురస్కృత్య కించిద్వక్ష్యామితచ్ఛృణు" பாருங்கள் மஹாராஜ். ஏழடிதூரம் பின்றொடர்ந்து வந்தவன் ஜெகத்தினிடத்தில் ஆப்தமித்ரனுவானென்று தத்வார்த்தங்களை உணர்ந்த புத்திமான்கள் அறிந்தாய்ந்து சொல்லியிருக்கின்றனர். அதுபோல என்பாக்யவசத்தால் புதாளுக்கொல்லாம் ச்ரேஷ்டம்பொருந்திய தேவரீருடன் இன்னேரம் அடியாள். பேசிப் பழகியதால் தேவரீரடியாளுக்கு மித்ரரானதுப்பற்றி. இப்பொழுது நான்செய்யப்போகிற சில விண்ணப்பமான வார்த்தைகளை தயைசெய்து அங்கீகரிகக ப்ரார்த்திக்கின்றேன். " నానాత్మవంతస్తువనేచరంతి। ధర్మంచవాసంచప్రతిశ్రయంచ। విజ్ఞానతోధర్మముదాహరంతి । తస్మాత్సంతోధర్మమాహుఃప్రధానం" லோகத்திற் காதாரபூதமாயும் சர்வசாக்ஷியாயும் ஆத்மகோடிகளை உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கதாயு மிருக்கிற தர்மத்தைப் பெரியோர்கள் தங்களுடைய விக்ஞானத்தாலறிந்து அதைப் பரிபாலிக்கவேண்டி ஆரண்யத்தில் வாசம்பண்ணுகிறார்கள். மேலும் " ఏకస్యధర్మేణసతాంమతేన సర్వేస్మతంమార్గంమా ప్రపన్నా । మావైద్వితీయమాతృతీయంచ।తస్మాత్సంతోధర్మ మాహుహుః" சதுர்வித பலபுருஷார்த்தங்களில் சத்துக்கள்மதித்தது ப்ரதமமாகிய தர்மமொன்றையே இரண்டாவது மூன்றாவதாகி

[illegible]

சத்துக்களாலே கொ...

துணைக்காரணமாக விரு...

ஞயிருந்தால் அவனை சேர்ந்த...

கமிருந்து பரிபாலிக்கின்றது. அப்பேர்ப்பட்ட தாய...

யாகிய தாம் என்விஷயத்திலிவ்வளவு கடோரசித்தராயிருப்பதென்னே! சொல்லவேண்டும்.

யமன்.—"నివర్త తుష్టోస్మి తవానయాగిరా స్వరాక్షరవ్యంజనహేతుయుక్తయా వరం వృణీష్వేహ వినాస్య జీవితం దదాని తే సర్వమనిందితే వరం" வத்ஸே ஸாவித்ரி உன்னுடைய ம்ருதுவானசொற்களும் அச்சொற்களுக்கேற்ற ஸ்வரங்களும் அச்சுரங்களுக்கேற்ற பொருளும் நான் கேட்கக்கேட்க யுக்தமாயிருப்பதினாலே குதோஹல மடைந்தேன். வத்ஸே நீ என்னைப் பின்பற்றிவந் திவ்வண்ணமாக வுபசாரஞ்செய்ததினாலே சத்யவானுடைய ஜீவனைத்தவிர மற்றெந்த வரம் வேண்டுமோ கேள் தருகின்றேன்.

ஸாவித்ரி.—"చ్యుతస్స్వరాజ్యాద్వనవాసమాశ్రితో వినష్టచక్షుశ్శ్వశురో మమాశ్రమే। స లబ్ధచక్షుర్బలవాన్భవేన్నృపః తవ ప్రసాదాజ్జ్వలనార్కసన్నిభః" மஹாராஜ-ராஜரீகத்திலிருந்த என்மாமி மாமனாரிருவரும் கண்ணிழந்து காடுபோந்து ஆச்ரமவாஸம் செய்து வருந்துகின்றார்கள் அவர்களுக்குக் கண்கள் நன்றாய்த் தெரிந்து தேஹத்தில் நல்ல வடிவழகும் வலிமையும் உண்டாகும்படி, பதியிழந்து பரிதவிக்கும் இப்பாவிக்கு அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்.

யமன்.—"దదాని తేఽహం తమనిందితే వరం। యథా త్వయోక్తం భవితా చ తత్తథా। తవాధ్వనా గ్లానిమివోపలక్షయే। నివర్త గచ్ఛస్వ న తే శ్రమో భవేత్" வத்ஸே நீ கேட்டுக்கொண்டபடியே உனக்கு வரமளித்தேன் இனி நீ வருந்தவேண்டாம் வீடுபோ எதுக்குனக்கு சிரமம்.

ஸாவித்ரி.—மஹாராஜ "శ్రమః కుతో భర్తృసమీపతో హి మే। యతో హి భర్తా మమ సా గతిర్ధ్రువా। యతః పతిం నేష్యసి తత్ర మే గతిః। సురేశ భూయశ్చ వచో నిబోధ మే" நான் பர்த்தாவிற்குச் சமீபத்திலேயே இருக்கும்பொழுது எனக்கு ச்ரமம் எங்கிருந்து வந்தது, பர்த்தாவைத் தவிர ஸ்த்ரிகளுக்கு வேறு கதி என்ன உண்டு, எங்கே என்பர்த்தா போகிறாரோ அங்கே நான் வருகிறேன் இதனாலெனக்கு ச்ரமமென்று சொல்லுவது

...కృతే। నచాఫలంసత్సు...

...ஸத்புருஷாளோடு கூடினா

...கததான் ஸத்புருஷாள் இச்சிப்பார்

... அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சமாகமம் இன்னது தான்செய்யும் இன்ன பலந்தான் கொடுக்குமென்று சொல்ல ஒருவரும் தரமல்ல. அதனாலே தேவரீருடனே பேசும்பொழுது அடியாளுக்கு துக்கம்கூடத் தோற்றவில்லை. தேவரீரை விட்டுப்பிரிய எனக்கு விருப்பமுமில்லை. மஹானுபாவராகிய தம்மைத்தவிர அடியாளுக்கு வேறுகதியுமில்லை. இதனாலே நான் போவதெங்கே.

யமன்.—"మనోనుకూలంబుధబుద్ధివర్ధనం । త్వయాయదుక్తంవచనంహితాశ్రయం। వినాపునస్సత్యవతోస్యజీవితంవరం ద్వితీయంవరయస్వభామిని" பெண்மணியே நீ இங்கியம்பிய வார்த்தைகள் மனதிற்கனுகூலமாயும் புத்திமான்கள் ஆச்சர்யப்பட்டுக் கொண்டாடத் தக்கதாயும், கேட்கக் கேட்க யுக்தமாயும் இருப்பதைப்பற்றி அத்யந்தம் குதோஹலமடைந்தேன். ஆகையால் ஸத்யவானுடைய ஜீவனைத்தவிர எந்தவரங் கேட்டபோதிலும் தரசித்தமாயிருக்கின்றேன்.

ஸாவித்ரி.—"హృతంపురామేశ్వశురస్యధీమతః స్వమేవరాజ్యంలభతాంసపార్థివః। జహ్యాత్స్వధర్మంనచమేగురుర్యథాద్వితీయమేతంవరయామితేవరం" என்மாமனுருக்குக் கைசோர்ந்துபோனராஜ்யம் மறுபடியும் கிடைத்தவர் தருமநெறிதவறாமல் அரசு செலுத்திக்கொண்டுவரும்படி தேவரீர் திருவுள மிரங்கவேண்டும்.

யமன்.—"స్వమేవరాజ్యంప్రతిపత్స్యతేచిరా న్నచస్వధర్మాత్పరిహాస్యతేనృపః। కృతేన కామేనమయానృపాత్మజే। నివర్తగచ్ఛస్వనతేశ్రమోభవేత్" வத்ஸே ஸாவித்ரி நீகேட்டுக்கொண்டபடியே அவர்களிழந்த ராஜ்யத்தை புனரபியடைந்து சத்தர்மத்தோடு சகலமான மானுக்களும் புகழும்படி அரசாக்ஷி நடத்துவார்கள். ஹேராஜபுத்ரீ இப்பொழுதோ உன்னிச்சைப் பூர்ணமாய் விட்டது இனி உன் க்ரஹத்திற்குப் போகலாம்.

ஸாவித்ரி.—மஹாராஜ் இவ்வடியாளுடைய வினவுதலொன்று கிஞ்சித் கவனிக்க ப்ரார்த்திக்கின்றேன் (என்ன அது) "ప్రజాస్త్వయేమా

...మన సంయతా నియ...మ్య చైతా నయసే నికామయా । తతో యమత్వం తవ దేవవిశ్రుతం నిబోధ చేమాం గిరమీరితాం మయా" உலகத்தில் சர்வமான ப்ர ஜைகளை சத்தர்மத்தோடு நடத்தி கடசியாக அவர்களாயுஸு முடிந்தவுடன் அவர்களைக்கொண்டு போகும்படியாக தர்ம்மபரபுவாகிய தாம் நியமனம் செய்யப்பட்டிருப்பதிஞலே தம்மை எல்லோரும் "யமன்" தர்மராஜனென்று சொல்லுகிருர்கள். "అద్రోహః సర్వభూతేషు కర్మణా మనసా గిరా । అనుగ్రహశ్చ దానంచ సతాం ధర్మస్సనాతనః" சத்துக்கள் ஒருவருக்கும் மனோவாக்குக் காயமுதலிய எதிஞலும் துரோகஞ் செய்யமாட்டார்கள், தமக்கு யாதாமொருவன் கேடுவினைத்தபோதிலும் தங்களுடைய சாந்தமான குணத்தாலதைக்ஷமித்து அவனுக்கு அனுக்ரஹஞ் செய்வதோடுகூட அவனுக்குத் தங்கைப் பொருளை தானமும்செய்வார்கள். "ఏవం ప్రాయశ్చ లోకో౾యం మనుష్యాశ్శక్తిపేశలాః । సంతస్త్వేవాప్యమిత్రేషు దయాం ప్రాప్తేషు కుర్వతే" இப்படியிருப்பதிஞலே சகலலோகத்திலும் வாசம்செய்யும் மானிடர்கள் மேற்சொன்ன ஸாதுக்களுடைய தயவைப் பெறும்படி அவர்களையண்டி நேசித்து பக்திசெய்கிருர்கள் என்று தானித்தாசியும் தம்சரணுகதி யடைந்து தம்மை நேசிக்கப் புகுந்தேன்.

யமன்.—"పిపాసితస్యేవ భవేద్యథా పయః । తథా త్వయా వాక్యమిదం సమీరితం । వినా పునస్సత్యవతో౾స్య జీవితం । వరం వృణీష్వేహ శుభే యదిచ్ఛసి" சுபே சாவித்ரி-ஜலம் அகப்படாத காட்டில் தாகத்திஞல் தவிக்கு மொருவனுக்கு தேவாம்ர்தங் கிடைத்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமடைவனே அவ்வளவு சந்தோஷமடைந்தேன் உன்னுடைய வசனத்திஞலே ஆதலால் சத்யவானுடைய ஜீவனைத்தவிர மற்றவரம் எது வேண்டுமோ அதைக்கேள் தருகின்றேன்.

சாவித்.—"మమానపత్యః పృథివీపతిః పితా । భవేత్పితుః పుత్రశతం తథౌరసం । కులస్య సంతానకరంచ యద్భవే । తృతీయమేతద్వరయామి తే వరం" ப்ருதிவிபதியாகிய என்பிதாவுக்கு என்னைத் தவிர வேறு புத்ரர்களில்லாததிஞல் அப்படிப்பட்டவருடைய குலம் விர்த்தியடையும்படிக்கும் உத்தாரமாகும்படிக்கும் அவருக்கு நூறுபுத்ரர்கள் பிறக்கும்படி அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டியது.

மன்.—"కులస్యసంతానకరంచపుణ్యం [illegible]
నకాంతనవరాధిపాత్మజే। నివర్తదూరంహిపథస్త్వమాగతా" பாலே [illegible]
கொண்டபடியே உன்னுடைய பிதாவிற்கு குலோத்தாரம் செ-
ய்ய [illegible] புத்ரர்கள் பிறப்பார்கள் [illegible]இல்லை சுபே நீ வெகுதா-
ரம் வந்துவிட்டாய் இப்பொழுது போ!

ஸாவித்.—"నదూరమేతన్మమభర్తృసన్నిధౌ। మనోహిమేదూరతరంప్రధావతి। అథవ్రజన్నేవగిరంసముద్యతాం। మయోచ్యమానాంశృణుభూయఏవచ" ஹே தர்மராஜ நான் எவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டேன்! எப்பொழுதும் என்பர்த்தாவுக்குச் சமீபந்தானிருக்கிறேன். இது ஒரு தூரமா? என் மனமட்டும் பிரீதியினாலே தூரமாயோடுகிறதே தவிர வேறில்லை. மேலுமிந்த தீன பாலையினுடைய வினவுதலொன்று கேட்டுச் செல்லும்படி ப்ரார்த்திக்கின்றேன். "వివస్వతస్త్వంతనయఃప్రతాపవాం స్తతోహి వైవస్వతఉచ్యసేబుధైః। శమేనధర్మేణచరంజితాఃప్రజా స్తత స్తవేహేశ్వరధర్మరాజతా" மஹாராஜ விவஸ்வதனென, சூர்யபகவானுக்குத்தாம்பிறந்ததினாலே புத்திமான்கள் யாவரும் ப்ரதாபவானாகிய தம்மை வைவஸ்வதன் என்கிறார்கள். அதுவன்றி சகலமானப்ரஜைகளையும் தர்மநெறியில் நடத்துவதால், ஹே ஈஸ்வர, தம்மை எல்லோரும் தர்மராஜாவென்கிறார்கள். "ఆత్మన్యపినవిశ్వాసస్తథాభవతిసత్సుయః। తస్మాత్సత్సువిశేషేణసర్వఃప్రణయమిచ్ఛతి" "సౌహృదాత్సర్వభూతానాం విశ్వాసోనామజాయతే। తస్మాత్సత్సువిశేషేణవిశ్వాసం కురుతేజనః" தயாநிதே-சத்துக்கள் தர்ம்மார்க்கமென்னும் அங்கத்தை உடைத்தானவர்களாய் தயைக்ஷமை பச்சாத்தாபமுதலிய ஆபாணபூஷிதர்களாய பதிதாளைப் பாவனம்செய்யும் மூர்த்திகளாவர்கள் அப்படிப்பட்ட மஹாமூர்த்திகளை நாம் எவ்வளவு விசுவாசத்தோடு பணிந்து பக்திசெய்கிறோமோ அவ்வளவிற்கு க்ருபைகூர்ந் தபிமானம் வைத்து பாதுகாக்கின்றார்கள். இதுதான் சத்துக்களுடைய விசேடம் இதைப் பார்க்கிலும் இந்தபேதை என்னசொல்லப் புகுவேன்.

யமன்.—"ఉదాహృతంతేవచనంయదంగనే। శుభేనతాదృక్త్వదృతేశ్రుతంమయా। అనేనతుష్టోస్మివినాస్యజీవితం। వరంచతుర్థంవరయస్వగచ్ఛచ" வத்சே சுபமங்களகரமான உன்வார்த்தையைக்கேட்டு அத்யானந்த குதோஹலமடைந்தேன். சத்யவானுடைய ஜீவனைத்தவிர உனக்கென்னவரம் வேண்டுமோ கேள்தனைத்தருகின்றேன்.

ஸாவித்ரி.—மஹாராஜ், "మమాత్మజంసత్యవతస్తథౌరసం। భవేదుభాభ్యామిహయత్కులోద్వహం। శతంసుతానాంబలవీర్యశాలినా। ఇదంచతుర్థంవరయామితేవరం" தேவரீரிடத்தில் நான் என்னவரம் கேட்கப்போகின்றேன் என் ப்ராணனுக்குச் சமானமான நாயகனுகிய சத்யவானுலே பலபாரக்ரமமுள்ள நூறுபுத்ரர்கள் என்உதரத்திற் பிறந்து என்குலத்தை உத்தாரம் செய்யும்படி அனுக்ரஹஞ் செய்யவேண்டியது.

யமன்.—"శతంసుతానాంబలవీర్యసాలినాం। భవిష్యతిప్రీతికరంతవాబలే। పరిశ్రమస్తేనభవేన్నృపాత్మజే। నివర్తదూరంహిపథస్త్వమాగతా" பாலே சாவித்ரி, நீ இச்சித்த ப்ரகாரமாகவே குலத்தை உத்தரிக்கும் பலபராக்ரமமுள்ள கீர்த்திமான்களாகிய நூறு புத்ரர்கள் உன் உதரத்தில் சத்யவானுடைய சங்கமத்தால் அவன் பீஜத்திற்கே உற்பன்னமாவார்கள் பயப்படாதேபோ வெகுதூரம் வந்து களைப்படைந்தனை.

ஸாவித்.—"సతాంసదాశాశ్వతధర్మవృత్తిః। సంతోనసీదంతినచవ్యథంతి। సతాం సద్భిర్నాఫలస్సంగమోస్తి। సద్భ్యోభయంనానువర్తంతిసంతః" ஹாஹாஹா மஹாராஜ் என்னவென் றிவ்வொருமுகத்தால் சாதுக்களுடைய பெருமையை சொல்லப்போகின்றேன் பரபோ - சத்துக்கள் எப்பொழுதும் சாஸ்வதமான தர்மத்தையே விர்த்திசெய்ய அனுஷ்டிப்பார்கள் அதைவிட்டு ஒரு பொழுதும் தவிரமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சமாகமத்தால் ஒருபொழுதும் துக்கமும்பயமும் நேரிடமாட்டாது. அது வியர்த்தமாகவுமாட்டாது. "సంతోహిసత్యేననయంతిసూర్యం। సంతోభూమింతపసాధారయంతి। సంతోగతిర్భూతభవ్యస్యరాజన్। సతాంమధ్యేనావసీదంతిసంతః" சூர்யசந்த்ராதியர்கள், கதிமார்க்கம் தவராதிருப்பதும் தபோவலிமையால் பூமி நிலைத்திருப்பதும், த்ரிகாலத்தையும் க்யானத்தினு லுணரக்கூடிய சத்துக்களால் தானேயன்றி வேறில்லை. "నచప్రసాదస్సత్పురుషేషుమోఘః। నచాప్యర్థోనశ్యతినాపిమానః। యస్మాదేతన్నియతంసత్సునిత్యంతస్మాత్సంతోరక్షితారోభవంతి" சத்புருஷாள் செய்யுந் தயவு வ்யர்த்தமாய்ப் போகமாட்டாது நிச்சயம், அவர்களுடைய அனுக்ரஹமும் ப்ரீதியும் சம்பாதிக்கிறதற்காக அர்த்தஹானியும் மானஹானியுங்கிடையாது. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத கடவுளைப்போல என்றைக்குமொரே ரீதியாய்த் தானிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் காரணரூபமான தர்மத்திற்கு அதிபதியான மஹா

னுபாவராகிய தம்மை யண்டின இத்தாசியினுடைய பாக்யமே பாக்யம் இவளுக்குச் சமானம் யாரிந்தப் பூமியில்.

யமன் —“యథాయథాభాషసేధర్మసంహితం । మనోనుకూలం సుపదం మహార్థవత్ । తథాతథామేత్వయిభక్తిరుత్తమా । వరంవృణీష్వాప్రతిమంపతివ్రతే” பதிவ்ரதைகளுக்கெல்லாம் மேலானசுபே-நீ எந்தெந்த வார்த்தைகளைப் பேசுகின்றனையோ அவைகளெல்லாம் கேவலம் தர்மநெறிக் குறித்தானதும், என் மனதினுக்கு அத்யந்த மனுகூல்மாயும் புத்திமான்களும் கேட்டுக் கொண்டாடத்தக்கவைகளாயு மிருக்கின்றன. மேலும் அவ்வார்த்தைகளுக்கே அனுசரித்திருக்கிற உன்பக்தியையும் பார்த்து சொல்லொண்ணுத ஆனந்தமும் கொண்டேன் ஆனதினலே இது நேரம்வரையில் நீ என்னை வேண்டி என்பக்தி செய்ததுபோல உன் தர்மகுணுதி சயங்களுக்காக உன்னை நான் பக்தி செய்ய விரும்புகிறேன். இச்சமயத்தில் உனக்கெந்தவரமானுலும் கேள் தருகின்றேன்.

ஸாவித்—“న కామయే భర్తృవినాకృతా సుఖం । న కామయే భర్తృవినాకృతా దివం । న కామయే భర్తృవినాకృతా శ్రియం । న భర్తృహీనా వ్యవసామి జీవితుం” தர்மப்ரபோ மஹாராஜ். “குலமகட்குத்தெய்வம் கொழுநனே” புருஷனையன்றி பெண்ஜாதிக்கு என்னசுகம், என்னபாக்யம், மோக்ஷந்தானுண்டா, அல்லது ப்ராணன்றான் நிலைக்குமா. யாவுமுணர்ந்த தமக்கு நான் சொல்லுவதென்ன. “వరాతిసర్గశ్శతపుత్రతామమ । త్వయైవదత్తో హ్రియతేచమేపతిః । వరంవృణేజీవతువేషసత్యవానయం । తథైవసత్యంవచనంభవిష్యతి” மஹாராஜ் ஏற்கனவே தாமென்பேரில் க்ருபைகூர்ந்து என்னுதரத்தில் ஸத்யவானுக்கு நூறுபுத்ரர்கள் பிறந்திடுவரென வரங்கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படிக்கிருக்க அவரது ஜீவனைத்தாம் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய் விடுவீர்களாயின் அது எப்படி முடியும். ஆதலால், தமதுசத்யமானவசனம் பொய்யாதபடிக்கு எனக்குஎன்னுயகனுன ஸத்யவானுடை ப்ராணனைக்கொடுத்தருளவேண்டும்.

யமன்.—(ஆத்மகதம்) ஹாஹாஹா என்ன ஆச்சரியம் நானே இவளுடைய ஸ்தௌத்தியத்தால் மெய்மறந்து இவள்கேட்டவாத்தையெல்லாம் ஸஹஜமாய் கொடுத்துக்கொண்டுவந்துவிட்டேன். இப்பொழுதென்னசெய்வது, சொன்னவார்த்தை தவறுபோமாயின்

நம்தம் தர்மத்திற் கானிநேரிடும். கற்புநிலைமையில் ஒப்புவமையி ல்லாத உத்தமியிவளைத் தவிர உலகத்தில் வேறுபெண்ணொருவருமில்லை. ஈஸ்வனிட்ட கட்டளைக்கு மாறுதலாய் நடக்க எனக்கதிகாரமுமில்லை என்னசெய்வேன் தர்மன் ஸங்கடத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டேன் இதற்குத்தக்க யுக்தி இவளையே கேட்கலாம். வத்ஸே ஸாவித்ரி நீ கேட்டபடியே நான் மனமகிழ்ச்சியோடு வரமளித்துவிட்டேன். ஆனால் உன்புருஷனை அல்பாயுவாக ஈஸ்வரனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றான். அப்படிப்பட்டவனைக் கொண்டுபோகாவிட்டால் நான் தர்மராஜனென்கிற பெயரிழப்பேன். உனக்குச் சொன்ன என்வார்த்தை நிறைவேறாது போகுமாயின் அப்பொழுதும் என் தர்மத்திற்கு ஹானி நேரிடும். ஆதலாலின்னபடி செய்யவேண்டுமென்று நீயே இதற்கொரு யுக்திசொல்லு.

ஸாவித்.—ஹேதர்மராய, கேவலம் இந்த பேதையா தமக்கு யுக்தி சொல்லவேண்டும். மஹாராஜலோகத்தில் ஒரு ப்ராணியை ஜீவிக்கச் செய்யவேணுமென்றால், மணிமந்த்ர ஔஷதமென்னும் மூன்று உபாயங்களுண்டு அவைகளில் ப்ரதமமாகிய மணியைக்கொண்டு என்ஆயுளிற் பாதி அவருக்குகொடுத்து அவரை உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணும்.

யமன்.—சாபாஸ் வத்ஸே உன்வார்த்தையாலென் தர்மம் நிலைத்தது உன்னபிப்பிராயப்படியே "చతుర్వర్షశతాయుశ్చ త్వయా సార్ధమవాప్స్యతి । ఇష్ట్వాయజ్ఞైశ్చ ధర్మేణ ఖ్యాతింలోకేగమిష్యతి" உன்னுடைய ஆயுளிற் பாதி உன்கணவனுக் கொடுத்தேன் நீங்கள் 400 வருஷம்வரையில் பூமியில் கீர்த்திபெற்று வாழக்கடவீர்கள் மேலும் "త్వయి పుత్రశతం చైవ సత్యవాన్ జనయిష్యతి। తేచాపిసర్వే రాజానః క్షత్రియాః పుత్రపౌత్రిణః" நீ ஸத்யவானென்னும் உத்தமனைச்சேர்ந்து சத்புத்ரர்களுக்கு மாதாவாய் அவர்கள் உன்வம்ச பரம்பரையாய் மஹாபல பராக்ரமங்களோடு இந்த பூமியை மஹாஸ்த்தர்மத்தோடு பரிபாலிக்கக்கடவர். அதுவன்றி நீ அனுஷ்டித்துவந்த சுமங்கலிவ்ரதமாகிய இந்த வ்ரதத்திற்கு உன்பேரையே கொடுத்திருக்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட ஸாவித்ரி விரதத்தை உலகத்தில் எந்தஸ்த்ரீ ஆச்ரயிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் உன்பேரில்வைத்த க்ருபைவைத்துக் காப்பாற்றுவேன். இப்பொழுது நீ அதிக இளைப்படைந் திருக்கின்ற

னை போகலாம் உன்னகரத்திற்கு இதோ சத்தியவானுடைய
னை வாங்கிக்கொள்.

ாவித்ரி.—மஹாராஜ் எப்பொழுதும் இத்தாசியின்மீது தமது பூ
ணகிருபையிருக்க ப்ராத்திக்கின்றேன் வந்தனம் தருகின்றேன்.

மன்.—தீர்க்க ஸுமங்கலிபவா. எப்பொழுதும் என் பூர்ண கிருபை
உன்மீதிருக்கும்.

. B. யமதர்ம னிவ்வார்த்தை சொல்லிவிட்டு மறைந்துபோகவே,
ஸாவித்ரி திரும்பி தன்புருஷனிடத்திற்கு வந்து அவன்றலை தூக்கி
முன்போல மடிமீது வைத்துக்கொண் டவனுக்கு உபசாரம் செய்
துகொண்டிருக்க 2-மினிட்கழித்து சத்யவானித்திரையை விட்டெ
ழுந்திருக்கிறவன்போல் எழுந்திக்கவேண்டும்.

த்ய.—எழுந்துட்கார்ந்துகொண்டு ‘‘ సుచిరంబత సుప్తోస్మి కిమర్థం నావబో
ధితః । క్వచాసౌ పురుషశ్శ్యామో యోసౌమాం సంచకర్షహ’’ கண்மணி
ப்ரியதமே நான் நெடுநேரம் தூங்கிப்போயினேன், நீ இது நேரம்
வரையில் நீ ஏனென்னை எழுப்பாதிருந்தாய், இது நேரம் வரை
யில் விழித்துக்கொண்டு ஏகாங்கியாகவா என்பக்கமமர்ந்திருந்த
னை. ப்ராணஸகே இவனாலுனக்குமெத்த ச்ரமம்நேரிட்டது. பார்
தலைநோய்கொண்டு மரத்தினின்றிறங்கி உன்மடிமீதில் படுத்துக்
கொண்டதுவரையில் எனக்கு நன்றாய்த்தெரியும் அதன்பிறகு
‘‘ మయాలోకే దేవచాపశ్యం పురుషం రక్తవాససంబద్ధ మాంచంపుష్పతం ఆదిత్యస
మతేజసం శ్యామావదాతం రక్తాక్షం పాశహస్తం భయంకరం’’ யாரோ ஒரு
கருத்தபுருஷன் சூர்யதேஜஸ்ஸோடு சிவந்த ஆடையுடுத்து கண்க
ளில் நெருப்புப் பொறிபறக்கக் கயறுங்கையுமாய்ப் பயங்கரமான
தோற்றத்தோடு என்பக்கம் வந்துநின்று என்னைப் பிடித்திழுத்
தாய் நினைவுவருகிறது, அதுகனவோ அல்லது வாஸ்தவமேயே
தெரியவில்லை. ப்ராணசகே நீ அறிவாயா அதனை அறிந்திருந்தா
எனக்குச் சொல்லலாமா ஒருமுறை.

ாவித்—மஹாராஜ் ப்ராணநாத். அயர்ந்து நித்ரைபோகிற தம்மை
எழுப்புதல் கூடாதெனவெண்ணி அப்படிக்கி நான்செய்யவில்லை
அது என்மேல் கோபமாயின் க்ஷமிக்கவேண்டுகிறேன். மற்ற சா
கதிகளெல்லாம் நடந்தபடி நாளைக் காலையில் விண்ணப்பம் செய்

றேன். இராத்திரிநேரமாகின்றது, இதுநேரம்வரையில் ஆச்ரமத்தில் பெரியோர் நம்மைக் காணமல் மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருப்பார்கள் உங்களுக்குத் தலைநோய் தீர்ந்து ஆச்ரமத்திற்கு எழுந்துபோகசக்தியிருந்தால் எழுந்திருங்கள்மெல்லநடந்துபோகலாம்.

ஸத்ய.—ப்ரியஸகே. அப்படியே போகலாம்வா. என்றெழுந்து அவள் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு எழ. ப்ராணஸகே, நான் போகலாமென்றெழுகிறேன், தாள்கள் தள்ளாடுகின்றன கண்கள் சுழல்கின்றன. அக்கறையில்லை மெதுவாக நடத்திக்கொண்டுபோ.

N. B. உள்ளேபோகவே படதாவை விட்டுவிடவேண்டியது.

ச-ம் அங்கம் முற்றிற்று.

ரு-ம் அங்கம்.

N. B. த்யுமத் ஸேனன். இராணி இன்னுமிரண்டு ரிஷிகள் வந்துட்காரச்செய்து படதா இழுக்கவேண்டும்.

த்யுமத்.—துக்கத்தோடும் ஆச்சரியத்தோடும் ப்ராணநாயகி வத்ஸனும் வத்ஸையுமிருவருமாக ஆரண்யத்திற்குப் போய் காய்கனி கிழங்குகளும் கட்டையும் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லிப் போனவர்கள் அத்யாபி வரவில்லை. நாமும்போய்த் தேடிப்பார்த்தலுத்துவிட்டோம். ப்ராணஸகே இன்றிருந்ததுபோலிருந்து அந்தகனாயிருந்த நமக்குக் கண்டுலாம்பரமாய்த் தெரியயாதுகாரணம். எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை புத்திக்கு ஏதோ ப்ரமையுண்டாகிறது.

இராணி.—ப்ராணநாத் என்னுடைய புத்திக்கும் அப்படியே ஒரு அற்புதமாகத் தோன்றினபோதிலும், இப்படிப்பட்ட (கைநீட்டி அவ்விருடிகளைக்காட்டி) மஹான்கள் வாசம்செய்யும் வனத்தில்வந்து தவவேடம் பூண்டு அவர்களைக் கண்ணினல் காணவிட்டாலும் மனதினல் சேவித்துக்கொண்டிருந்தோமே அப்பயனல் ஒருகால் நடந்திருக்கலாமென நம்புகிறேன்.

இரா.—ப்ராணஸகே மெய்தான் "గంగా పాపం శశీ తాపం దైన్యం కల్పతరుస్తథా పాపం తాపం దైన్యం చ సద్యస్సాధుసమాగమే" இப்படியிருக்கின்ற

...களுண்டாம் பெருமை அப்படிப்பட்ட மஹான்களுடைய கூட்டுறவினால் நோயற்றவாழ்வும் குறைவற்ற செல்வமும் ... லாம். சபாஸ் ப்ரியே புத்ரவ்யோகத்தால் எனக்கு இது நினை தோன்றவேயில்லை.

ரிஷிகள்—இராஜன் ஏதோ காலகதியினால் தாம் கண்ணிழந்து காடு போந்தீரோதவிர இல்லையாயின் ஸத்யவானைப்போன்ற புத்ரனையும், ஸாவித்ரியைப்போன்ற பதிவ்ரதாசிரோமணியாகிய மருமகளையும் உடைத்தாயிருக்கிற தமக்கென்குறை. இன்னும் கிஞ்சித் வேளையில் அஷ்டலக்ஷ்மிகளும் தம்மிடத்தில் தாஸத்வம் செய்யப்போகின்றார்கள் பயப்படவேண்டாம் இருந்ததுபோ லிருந்து தமக்கும் தம்தர்மபத்னிக்கும் கண்டெரிந்ததுகூட தமது மகன் மருமகளிவ் விருவர்களுடைய புண்யவசத்தா லென்றே நாம் நினைக்கின்றோம்,

த்யுமத்—மஹாராஜ் என்னசெய்வேன் குழந்தைக ளிருவரும்போய் நமக்கு நாளைக்காகவேண்டிய தின்கனிகாய்களும் காஷ்டமும்கொண்டுவரப்போனவர்கள் நாமிதுநேரம் வறையிற்றேடியும் அகப்படவில்லை, எங்கேபோய் எந்தம்ருகங்களுக் கிறையாயினரோ அல்லது கண்ணுக்குள் கண்மணிபோல் கண்மணிக்குள் பாவையைப் போல்விட்டு இணைபிரியாத தம்பதிகள் இவ்விராக்காலத்தில் ஒருவரையொருவர் பிரிந்து பிறகுசேர மார்க்கந் தெரியாமல்த் தத்தளித்த துக்கத்தினிமித்தம் ப்ராணனை விட்டுவிட்டார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை, மஹாராஜ் எந்தம் புத்ரனையும், வத்ஸை ஸாவித்ரியையுங்காணாது எம்ப்ராணன் தாமரையிலைத் தண்ணீர்போலத் தத்தளிக்கின்றது, மஹாராஜ்,

N. B. தற்சமயத்தில் ஸாவித்ரியும் ஸத்யவானும் வந்துசேர்ந்து அங்குள்ள பெரியோர்களுக் கெல்லாம் நமஸ்காரம் செய்விட்டு நிற்க தாய்தந்தையர்கள் அவ்விருவரையும் அணைத்து முத்தமிட்டு "பார்வதி பரமேஸ்வரனைப் போலொத்த நீங்கள் சுகமாய்வந்து சேர்ந்து எங்களுக்கானந்தந் தந்தீர்களே அதுவே மேலாயிற்று. உட்காருங்கள்" என்று சொல்லி அருகில் அமர்த்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உடனே சூத்திரதார னவ்வமையத்துக் குறிய ஓர்பாடல் பாடவேண்டும்.

ராணி—வத்ஸே ஸாவித்ரி நீங்கள் நெடுநேரமாயிற...
தற்கு இத்தனை தாமதம், வனத்திலென்ன விசேடம்நடந்தது. தாரித்ரதசையிலிருக்கும் நந்தம் தனயனுக்கு நீ எப்பொழுது மனைவியாக வந்தனையோ அப்பொழுதே அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும் தாயாகிய உன்னை, எதுவிஷயத்திலும் யோக்கிதையில்லாத நாமடைந்தது நமது பாக்கியமென்றே நினைத்துக்கொண்டோம். அதுவன்றி நீ உன்கணவன் ஸமேதமாய் ஆரண்யத்திற் கேகின சற்றுநாழிகைக்கெல்லாம் அந்தகர்களாகிய எமக்குச் செந்தாமரைக் கண்வாய்த்தது. அதுவுமுன் மகிமையாற்றான் என்றிம் மஹான்கள்சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை நமக்குத் தெரிவிக்கலாமா.

ஸாவித்—மஹாராஜ் நானென்றாலென்ன என்யோக்கிதை யாவும் பெரியோர்களாகிய தம்மை யண்டின இவட்கு யாவும் தங்களுடைய பூர்ணாசீர்வாதத்தா னடந்ததே தவிரவேறொன்று மில்லை. ஆனால் நடந்த வர்த்தமானங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள் (எனநடந்த பூர்வோத்தரமெல்லாம் ஸம்க்ஷேபமாய் சொல்லவும்)

N. B. சொல்லி முடிந்தவுடன் அனைவருமெழுந்து அவளைத்தழுவிக்கொண்டு "இப்படிப்பட்ட பாக்யவதியான உன்னை நாமடைந்தது நம்ஜன்மாந்த்ரஸுக்ருதமே" என்றவளைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கையில், மந்த்ரியும் சில குடித்தனக்காரர்களும் வந்து ராஜன்முதலியோரை வணங்கி நிற்கவேண்டும்.

த்யூமத்—ப்ரதான்ஜி, வெகுகாலமாயிற்று தம்முதலியோரைப்பார்த்து எங்கே இவ்வேழையின்மீது கிருபைகூர்ந் திவ்வளவு தூரம் வந்தீர் யாதேனும் விசேஷமுண்டோ என்ன.

மந்த்ரி—மஹாராஜ், அந்தகர்களாயிருந்த தம்மை ஆரண்யத்துக்குத் துரத்திய அந்த துஷ்டர்கள் நந்தம் நகரவாஸிகளுடைய வயற்றெரிச்சலாலேயேபாதி மனந்தளர்ந்து சுகமொழிந்திறந்து போயினர் இப்பொழுது ராஜ்யமோ நாயகனில்லாது தத்தளிக்கின்றது, ஆகையால் தயைசெய்துவந்து ராஜ்யத்தை அங்கீகரித்து நம்மையெல்லாம் பாதுகாக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கின்றனம்.

இரா—ப்ரதான்ஜி, தாம்சொல்லுகிற வார்த்தைக்கு நானிரண்டு சொல்லவில்லை, ஆனால் ராஜ்யசுகம் ஒருமுறை எப்படியும் அனுபவித்திருக்கின்றேன், இப்பொழுது அதைப்பார்க்கிலும் மேலான இந்

[illegible]செய்ய இச்சையில்லை நானும் என்பத்னியுமாக இவ்விடமிருந்தே தன்னிஷ்டமாகவந்த இந்த ஆஸ்ரமத்தைக் கைவிடாமல் பாதுகாக்கின்றேன், என் மைந்தனே கேவலம் சத்தாமத்தோடு ராஜ்ய விவகாரம் நடத்துவான் அவனுக்கியாவும் தெரியும் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய் பட்டாபிஷேக முதலியதும் நடத்தி வையுங்கள்.

ஸத்யு,—தாதமஹாராஜ் தமது தாரத்திற் பிறந்து ஸத்யவானென்னும் பேர்பெற்றவெனக்கு இந்த ராஜ்யமட்டுமல்ல இவ்வீரேழு பதினுலுலகினுக்கும் என்னை அரசனாக நியமித்தபோதிலும் செங்கோல் கோணாது தமதாசிர்வாத பலத்தினால் அரசியற்ற வாற்றலுண்டு, ஆனால் நான் கிஞ்சித்காலம்வரையில் ராஜ்யகவலையில்லாது ஸாவித்ரியும் நானுமாக தமது செல்லத்திற் குட்பட்டு சந்தோஷமாட் போதுபோக்க இச்சிக்கின்றமையால் என்வேண்டுகோளிற் கிரங்கி கொஞ்சகாலத்திற்குத் தாமே ராஜ்ய பரிபாலனம்செய்ய ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

ராணி—புத்ரனாத் புத்ரன் பாலனாயிருந்தபோதிலும் தக்கவசனம் சொல்கின்றான் அவன் வார்த்தையின்படியே தாம் ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு கிஞ்சித்காலத்திற்கு அவனிஷ்டப்படி நடக்கலாம்,

இ. ஜா—ப்ரியஸுதே உங்களுக்கெல்லாம் அபிப்ராயமிருக்கும் பக்ஷத்தில் நான் தடையில்லாது ராஜ்யத்தை யங்கிகரிக்கிறேன் எழுந்திருங்கள் போகலாம்.

N. B. உள்ளே போனவுடன் படுதாவை விட்டுவிடவேண்டியது, பின்பு அலங்காராதிகள் செய்துகொண்டு பட்டாபிஷேகராயிருந்து படதாவைத் திறந்தவுடன் சூத்ரதார னவ்வமையத்திற்குரிய ஓர் பாட்டு சொல்லவேண்டும் முடிந்தபின் 2 பாட்டுகள் (ஸ்தௌதிகாள்) 1 பகீர் (பரதேவி) 1 விகடகவி வந்து அவரவர்களுக்குத் தெரிந்ததை அவரவர்கள் ப்ரஸங்கித்துவிட்டு நிற்க இராஜனவர்கட்கு சன்மானஞ்செய்ய இப்படிக் கிருக்கும்பொழுதே கர்ப்பூர ஆர்த்திசெய்து முன்படதாவை விட்டுவிடவேண்டியது.

௫-ம் அங்கம்முற்றிற்று.